

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர் நான்மணிமாலை

ஆசிரியர்
உறையூர்ச் சைவசித்தாந்தசபைப் பொருளாளர்,
கு. தா. லாலாப்பேட்டைச்
சித்தாந்த ஞானப்பிரகாச சபைத் தலைவர்
தே. பெரியசாமி பிள்ளை
உறையூர்

பதிப்பித்தவர்
அ. ரா. அமிர்தம் செட்டியார்
சைவசித்தாந்த சங்கம்
பூவானூர்
ஆண்டு 1912

உரைவிளக்கம்
குன்றக்குடி ஆதீனப்புவர்
வித்துவான். க. கதிரேசன் எம்.ஏ; பி.எட்.
பூவானூர். 621 712. அலைபேசி 098651 93754.

தோரணவாயில்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர் அருள்வரலாறும் பிறவும்

அப்பரடிகள் திருத்தாங்கானை மாடம் என்று போற்றியுள்ள திருப்பெண்ணாகடத்தில், அச்சுதக் களப்பாளரென்ற சான்றோர் ஒருவர் தமக்கு மகப்பேறினமைகுறித்துக் குலஆசாரியரிடம் வேண்ட, அவர் திருமுறையில் கயிறுசாத்திப்பார்த்தபோது, திருவெண்காட்டுப் பதிகத்தின் இரண்டாவது திருப்பாடலாகிய

“ பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடு உள்ளநினைவு

ஆயினவே வரம்பெறுவர் ஐயறவேண் டாஒன்றும்

வேய்அனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்

தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே.”

என்ற திருப்பாடல் காண, அதன்படி முக்குளநீரில் தோய்ந்து திருவெண்காடரை வலம் வந்து வணங்கப் பெருமான்திருவருளால் நல்லாண்மகவு பெற்றுக் களித்து, சுவேதவனப் பெருமான் (வெண்காடர்) என்று திருப்பெயர் துட்டி மகிழ்ந்தார்.

அத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள அருள்தரு பொல்லாப்பிள்ளையார் அருளால் சுவேதவனப்பெருமன், வேதாகமம் முதலியகலைகள் கற்ற மெய்யுணர்வினராய் விளங்கினார்.

இதுஇங்ஙனமாக, தன்னைத்தொழுது உளம்கசிந்த நந்தியெம்பெருமானுக்கு, கல்லால் நிழலில் எழுந்தருளிய அருள்தருதென்முகக் கடவுளாகிய தெட்சிணாமூர்த்திப்பெருமான், சிவஞானபோதநூலினை உபதேசித்தருளினர். அதனை நந்தியெம்பெருமான் தம்மாணாக்கருள் ஒருவராகிய சனற்குமார முனிவர்க்குச் செவியறிவுறுத்தருள, அதனை அவர் சத்தியஞான தரிசினிகளுக்கு அருள, அவர் தம்மாணாக்கருள் ஒருவராகிய பரஞ்சோதி முனிவர்க்கு அருளினார்.

பரஞ்சோதிமுனிவர், திருக்கயிலையிலிருந்து புறப்பட்டுத் தென்மலயத்து அமர்ந்த அகத்தியரைக் காணும்பொருட்டு வானவெளியில் வந்தபோது , ஐந்தேவயதுடைய சுவேதவனப்பெருமானைகண்டு வியந்து, சாமுசித்தராக (முற்பிறவிஞானத்தால் சிவபிரானையே பூசிப்பவர்) விளங்கியசுவேதவனப்பெருமானுக்குத் திருவருள்நோக்கருளி, மெய்கண்டதேவர் என்னும் தீக்கைத் திருப்பெயரிட்டு, வழிவழி குருமரபில் வந்த சிவஞான போதத்தை உபதேசம்செய்தருளினார். இவ்வகையில் கிடைத்ததே அரும்பெரும் சாத்திரநூலாகிய சிவஞானபோதம்.

அரிய சாத்திரநுட்பங்கள் கொண்ட இந்நூலுக்கு மெய்கண்டதேவரே வார்த்திகப் பொழிப்புரை அருளித்தம் மாணாக்கர்க்குப் போதித்தருளினார். சகலாகம பண்டிதர் என்று போற்றப்பெற்றவரும், பின்னாளில் மெய்கண்டதேவருக்கு மாணாக்கராக விளங்கியவரும் ஆகிய அருள்நந்தி சிவாசாரியார்க்கு சிவஞானபோதத்தைச் செவியறியுறுத்த, அவர் தம்மாணாக்கர் ஆகிய மறைஞான சம்பந்தருக்குச் செவியறிவுறுத்த, அவர்தம் மாணாக்கர் ஆகிய உமாபதிசிவாசாரியாருக்குச் செவியறிவுறுத்தருளினார். இந்நூல்வரும் சந்தானாசாரியர் என்று போற்றப்பெறுவர்.

தேவாரவைப்புத்தலம் எச்சிலிளமர்பதி. (இந்நாளில் நொச்சியம் என்றுவழங்கப்பெறுகிறது). இத்தலத்தில் அமைந்துள்ளது மெய்கண்டதேவர் ஆதீனம். இவ்வாதீனத்தில் எழுந்தருளி அருள்பொழியும் ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவரைப்போற்றும் சாத்திரநுட்பச்செய்திகள் கனிந்தது இந்நூல்.

இவ்வரிய நூலினை இயற்றியவர், தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப்புலமையாளரும், கவிதை இயற்றவல்லாரும், சாத்திரநுட்பத்தில் ஆழ்ந்தபுலமையரும், செல்வரும், வள்ளலும், பலருக்கு ஆசிரியராய் நுட்பஅறிவு புகட்டியவரும் திருச்சிரப்பள்ளியையடுத்த உறையூரினரும் ஆகியஅறிஞர்பிரான் தே. பெரியசாமி பிள்ளை அவர்கள்.

இந்நூல் அச்சேறிவெளிவர - பதிப்பித்த - ஆர்வலர், இப்பெரிய சாமிபிள்ளையவர்களின் அருமைமாணாக்கரும் என்பெரியதாத்தாவும், ஆழ்ந்ததமிழ்ப் புலமையாளரும், ஆழ்கடலின் அமைதியே வடிவினரும், நற்கவிஞரும், பூவாளுர் சைவசித்தாந்த சபையின் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினரும் ஆகிய அ. ரா. அமிர்தம் செட்டியார் அவர்கள். பதிப்பித்த ஆண்டு 1912.

இந்நூலுக்கு உரைவிளக்கம்எழுத அருள்பாலித்த குன்றக்குடி அருள்தரு சண்முகநாதப்பெருமான் திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிறப்புப் பாயிரங்கள்

திருக்கயிலாய பரம்பரை தாயுமானசுவாமிகள் மரபு
எச்சிலிளமர் மெய்கண்டதேவர் ஆதீனத்திற்கு உரிய
அருட்டிரு சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளியவை

1. சொல்லாரும் பொன்னிவளம் சுரந்து)ஆரும் புனல்நாட்டில் சுடரின் ஓங்கி
வில்லாரும் கொடுமுடிகள் மேல்ஆரும் தென்கயிலை விலங்கல் நாப்பண்
எல்ஆரும் நவமணிகள் இழைத்து)ஆரும் புரிசைநிறை இளமர் மேவிக்
கல்லாரும் கல்விநலம் கலந்தாரும் தெருளும்மடம் கவின ஆரும்
2. சீர்ஓங்கு திருக்கயிலைத் திருநந்தி மரபு)உதித்த தேவன் எம்கோன்
பார்ஓங்கு சந்தான பரம்பரைமெய் அடியர்தினம் பணிவில் சாத்தும்
தார்ஓங்கு சேவடிகள் தழைத்து)ஓங்கும் மெய்கண்ட தலைவற்(கு) அன்போ(டு)
ஏர்ஓங்கு பாமாலை இயம்பினன்னான் மணிமாலை ஏவன் என்னில்
3. தருஉறையூர் ஐவண்ணத் தகைஉறையூர் வேதநெறித் தலைவர் கீர்த்தி
மருஉறையூர் ஆகமச்செம் மதிஉறையூர் எக்கலையும் மதிக்கச் சாற்றக்
குருஉறையூர் அன்பும்அருள் கொடைஉறையூர் எவ்வளமும் குறையா(து) ஓங்கும்
திருஉறையூர் முத்திஅருள் திருஉறையூர் ஆம்உறையூர் செப்பும் காலே.
4. இவ்உறையூர் இனி(து)அமரும் இருங்கொடையான் உயர்தேவ ராயன் என்னும்
தெவ்வரிடர் களைவலத்தான் செய்தவத்தால் அவதரித்த தீரன் மாரன்
ஓவ்விடா உருநலத்தான் உயர்கல்விப் பெருநலத்தான் ஒழுக்கம் அன்போ(டு)
எவ்வம்இலா ஆசார இயற்கைஉளான் தவம்தனத்து) இறைவன் இன்னும்.
5. கைவண்ணத்து) உடையானும் கதிர்வண்ணத்து) அலரானும் காணற்(கு) எட்டா
ஐவண்ணப் பெருந்தகையின் அருத்தயா மப்பூசை அன்பால் ஆற்றும்
உய்வண்ணத் திறம்உடையானமுயர்சைவ சித்தாந்த உணர்வே ஓங்கச்
செய்வண்ணம் பலசபைகள் சேர்த்து)அளிப்பான் அவன்பெரிய சாமிச் செம்மல்
6. தொண்டனாம் இவன்தனக்குத் தோழனாம் எல்லோர்க்கும் தொல்பூ வாளுர்
அண்டர்நா யகற்போற்றும் அமிர்தநா மத்தகையான் அறிந்து)இந் நூலைப்
பண்டிதபா லரும்படித்துப் பத்திநலம் பெறஎண்ணிப் பரிந்து)அ லேகம்
கொண்டு)எழுதி டாஎழுத்தில் குயிற்றிஅரங் கிடைஉலவக் கொடுத்தான் மன்னோ.
(அலோகம்= வெள்ளைத்தாள். எழுதிடா எழுத்து= அச்சு.)

திருக்கயிலாய பரம்பரை திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
அடியார் குழாங்களில் ஒருவராகிய
பரமசிவசுவாமிகள் அருளியவை.

1. விண்ணோக்கும் பொழில்உறந்தைப் பெரியசா மிக்கவிஞர் வேந்தர் வேந்து
தண்ஓங்கும் எச்சிலிள மர்ப்பதிமெய் கண்டகுரு சரணப் போதுக்(கு)
எண்ஓங்கு மணிமலை எண்ஐந்து கவிமலரின் இயற்றி ஈந்தான்
மண்ஓங்கு மன்பதைக்குக் கண்ஓங்கு மணிஎனவே மதிக்க மாதோ.
2. அத்தகையன் அறிவுறுத்தப் பல்கலையும் ஆய்ந்(து)உணரும் அமிர்த நாம
வித்தகன்நற் புவாளுர் தனில்உறையும் சித்தாந்த மேன்மை சான்ற
உத்தமன்எப் பெற்றிரும் நனிமகிழ் உளங்கொண்டே ஓங்கு(கு)அந் நூலைப்
புத்தமுதம் எனப்பலவர் கொண்டாட அச்சியற்றிப் புகழ்பெற் றானே.

திருக்கயிலாய பரம்பரை தருமபுரஆதீனத்து
அடியார் குழாங்களில் ஒருவராகிய
சண்முகசுவாமிகள் அருளியவை

1. மடல்விரிந்து மதுஓழுகும் பொழில்உடுத்த விளமர்நகர் மடத்தின் மேவும்
உடன்நிறைந்த உயிரின்நிகர் சந்தான குருத்தலைவன் உபய பாதத்
திடன்மிகுந்த பயன்அளிக்கும் எனஒருநாள் இசைத்தான் அத்தைக்
கடல்வருநல் அமுதுஎன்கோ கண்(டு)என்கோ அன்றிஎதைக் கரைவன் அம்மா.
2. இத்தகைய நூலியம்ப இரும்பவம்செய் தான்உறந்தை எழுந்த சீமான்
உத்தமநற் கல்விஅறி(வு) அருள்தவம்தா னம்பலவும் ஒருங்கே வாய்ந்தே
சத்து)அசத்தின் நிலைஉணர்ந்தோன் சந்தானா சிரியர்பதம் தலைமேற் கொள்ளும்
சுத்தன்உயர்ந் தார்மதிக்கும் பெரியசா மிப்பெயர்கொள் சுகிர்தன் மாதோ

திருக்கயிலாய பரம்பரை தருமபுரஆதீனத்து
அடியார்குழாங்களில் ஒருவராகிய
சொக்கலிங்கசுவாமிகள் அருளியவை

1. திருக்கயி லாய பரம்பரை உதித்த சிவப்பிர காச மெய்க்குரவன்
இருக்குமெய் கண்ட தேவன்நன் மடத்தில் எழுந்தமெய் கண்ட மாமணிதாட்(கு)
அருக்கனில் ஒளிரும் நான்மணி மாலை அணிந்தனன் அவன்எவன் என்னின்
மருக்கமழ் உறந்தைச் சைவசித் தாந்த மாசபைத் தனபதி என்னும்
2. சீர்வளர் கமலச் செம்மலும் மகிழத் தேவராய் அத்தவன் ஈன்றோன்
பார்வளர் உறையூர் பஞ்சவண் ணேசப் பண்ணவர் அருத்தயா மத்தின்
நேர்வளர் தூய கட்டளை இனிதின் இயற்றிடும் தவநெறி புண்டோன்
கார்வளர் கொடையன் சைவநூல் ஆதி கலைஉணர் பெரிய சாமியரோ.

தில்லைவளாகம் சிவானந்தநிலைய மடாலயத்திற்குரிய
ஆனந்த சண்முக சரணாலய சுவாமிகள் அருளியவை

1. திருவின் ஆன்றநற் சிவப்பிர காசமெய்த் தவர்க்குத்
தருவின் ஆன்றவித் தகம்அருள் மெய்கண்ட தலைவன்
உருவின் ஆன்உன் ஒளிஒளி உதவிடு தாட்(கு)அம்
மருவின் ஆன்றநான் மணிஎனும் மாலைசொற் றனனான்.
2. கரிய சாமியும் காணுதற்(கு) அரியநற் பதம்மெய்த்
தெரிய சாமியின் திருவடித் துணைஅகம் புனைதற்(கு)
உரிய சாமிபொன் உறைதரு கோழியம் பதியில்
பெரிய சாமிஎப் பெரியரும் போற்றுநா வலனே.
3. பைகண்ட சேடனும் பாரதி கேள்வனும் பாடுகின்ற
மைகண்ட மூர்த்திதன் மாண்அரு ளால்இந்த மாநிலத்தின்
மெய்கண்ட தேசிகன் மேல்மணி மாலை விளம்பலுற்றான்
கைகண்ட முக்கனி யோ(டு)உயர் சீனியும் கைத்திடவே.

ஞானசித்திப் பத்திராதிபரும் சைவப்பிரசாரகரும் ஆகிய
யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணை
வித்வான் சி. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை .

1. பூமேவு திறத்தவனும் பொறிமேவு நிறத்தவனும் போற்ற என்றும்
தாமேவும் திருஉறந்தை ஐவண்ண நாதர்இடம் தாங்கும் அம்மைத்
தேமேவும் அன்பன்அருள் சைவநூல் துறைபலநாத் தெரிக்கத் தேர்ந்தோன்
நாமேவு கலைவாணி அருட்புதல்வன் தெருள்புலவர் நயக்கும் அன்னான்.
2. பெய்கண்ட கொண்டல்என எந்நாளும் கொடுத்த(து)உதவும் பெரியசாமி
பொய்கண்ட வறுமுவர் புறம்(பு)ஒழிய ஓர்அறுவர் போற்ற ஓங்கும்
செய்கண்ட எச்சிலிள மர்ப்பதியில் வாழும்எங்கள் தேவன் ஆன
மெய்கண்ட குரவன்நான் மணிமாலை ஒன்றுசொற்றான் விளங்க மாதோ.

சித்தாந்தசரபம் அட்டாவதானம்
பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்
இயற்றியவை

1. கங்கையினும் சிறந்தகொள் ளிடக்கரையின் நொச்சியப்பேர் கவினுற்று) ஓங்கும்
காசில்உறும் எச்சிலிள மர்ப்பதிம டாலயத்தில் கருணை வாய்ந்த
எங்கள்குரு மெய்கண்ட மணியின்சீர் எவ்வெவரும் ஏத்தி டற்கே
எழில்தவசி காமணிநற் செந்தமிழ்ச்சி காமணிபல் லியல்உ லாவும்
மங்குல்தவழ் எயில்உறையூர் வரும்பெரிய சாமிநா வலர்கோ மான்தான்
மகிமைஉறு சுத்தாத்து விதப்பொருள்கள் ஆங்காங்கு மலிந்து தோன்றத்
தங்கியசொல் நயம்பொலியும் நான்மணிமா லைப்பனுவல் தகவாச் சொற்றான்
தக்கமே தாவியர்கள் நனிவியந்து கொண்டாடிச் சாற்ற மாதோ.
(காசில் உறும்= குற்றமில்லாது சிறந்த)

2. இன்னநூ லில்சைவ மணம்கமழ்வ தனைநோக்கி இவர்பால் நாளும்
மன்னியவை திகைசை சித்தாந்த நூலுணர்ந்த மதிமிக் கோனாம்
கன்னல்விளை பூவாளுர் அமிர்தவிற பனஅறிஞன் கனிவி னோடும்
நன்னயஅச் சினில்ஏற்றித் தமிழ்நாடு குதுகலிக்க நல்கி னானால்.

திருப்புத்தூர்ப் புராணம், திருவுசாத்தானம்என்னும் சூதவனப்புராணம்
முதலிய பன்னூல்ஆசிரியர் ஆகிய
காரைக்குடி சொக்கலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் இயற்றியவை

1. பொன்நிறத்துக் கார்வணன்கண் போந்தஇரு சத்திமார் புகழ்வ லத்துத்
தன்னிடத்தும் உறும்இளைய சாமிக்கும் ஒருபெரிய சாமி ஆய
முன்இபத்து)ஒண் முகப்பொல்லா முதுகுரவர் சிவாகமங்கள் முழுதும் தேற்றச்
சின்மயத்து)உள் ஒளிவிளக்கித் திருவெண்ணெய் அமர்ந்தருள்மெய் கண்ட தேவன்
2. அன்னதனி வெண்ணெய்நகர் அருட்கொலுவீற்று) இருந்தருளும் அதனைப் போல
இன்னிலம்செய் பெருந்தவத்தால் எச்சிலிள மர்ப்பதியில் எழுந்து நாளும்
உன்னரிய திருக்கோலம் உழுவல்அன்பர்க்கு) எளிது)அருளி ஒளிரும் மேன்மை
பன்னரிது பிறரால்என்று) ஒருகோட்டு மாதங்கப் பரமன் ஆன.
3. அப்பெரிய சாமிதனது) ஒண்பெயர்கொள் ஒருபுனிதன் அகத்துள் நின்றே
செப்பரிய மெய்கண்ட சிவகுருசி காமணியின் தெய்வ வாய்மை
எப்பெரிய வரும்சிரம்கொண்டு) இன்புறநான் மணிமாலை எனும்நூல் ஓங்க
ஒப்பரிதாய் அருளினனேல் உதன்பெருமை மற்று)இனியார் உரைக்க வல்லார்.

மேற்படி அவதானியார் மாணாக்கர் வண்ணக்களஞ்சியம்
காஞ்சி. நாகலிங்க முதலியார் அவர்கள் இயற்றியது

அத்துவித மெய்கண்ட பாலகுரு மணிமாட்சி அகிலத்து) ஓங்க
சுத்தவை திகைசை சித்தாந்த உண்மைஎலாம் துலங்கி நிற்கும்
மெத்தியநான் மணிமாலை சொற்றிட்டான் செந்தமிழின் மேன்மை தேர்ந்த
புத்திமான் உறையூர்நற் பெரியசா மிப்பெயர்கொள் புலவர் ஏறே

மகாவித்வான் ஸ்ரீமத் மீனாட்சிசுநுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
மாணாக்கரில் ஒருவரும் எச்சிலிளமர்
மெய்கண்டதேவர் ஆதீன வித்வானும்ஆகிய
பாலகுரு கவிராயர் அவர்கள் இயற்றியவை

1. எங்குரவற்கு) இனியன்உறை யூர்ப்பெரிய சாமிவள்ளல் இளமர் மேவு
நங்குரவன் மெய்கண்ட முனிவன்நான் மணிமாலை நவின்றான் ஆன்ற
பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியினால் நாம்அதனைக் கைக்கொண்டே போற்றிப் போற்றிக்
கங்குல்பகல் அறஎழுந்த இன்பு)உருவம் அடைவம்இங்குக் கணம்கொளீரே
(கணம்= நான்கு நிமிடம் - சிறிதுநேரம்.

2. புத்தமுதம் போல்இனிக்கும் சிவஞான போதம்முனம் புகன்ற பெம்மான்
இத்தமிழின் உளம்மகிழ்வன் எனஉரைத்தல் வியப்பன்றே விரத்தன் ஆதி
உத்தமரும் கொளுவரன்றே எனதுபிள்ளைத் தமிழினையும் உவந்துகொண்ட
அத்தன்அவன் எத்தமிழுக்கு அன்புசெயான் முத்தமிழுக்கு அரசே யன்றோ.
(விரத்தன் ஆதி உத்தமர்= பற்றின்மை முதலியன கொண்ட தூயோர்)

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்வானும், திரிசிரபுரம் எஸ். பி. ஜி. கல்லூரித்
தலைமைப் பேராசிரியரும் ஆகிய
பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் இயற்றியது

அகவைஒரு மூன்றதனில் சிவஞான போதநூல் அகிலம் உய்யத்
தகவுடனே அருள்பெருமான் எச்சிலிள மர்ப்பதியின் சாரும் நங்கள்
பகல்அனைய மெய்கண்ட சற்குருநான் மணிமாலை பரிவில் சொற்றான்
புகழ்பொருள்மிக்கு உடையன்உறை யூர்ப்பெரிய சாமிஎனும் புலவர் ஏறே.

சிறப்புப் பாயிரங்கள் முற்றின.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் நான்மணிமாலை.

காப்பு.

ஸ்ரீ பொல்லாப்பிள்ளையார்.

புமேவு பொழில்சுவும் எச்சிலிள மர்ப்பதியில் பொருந்த ஓங்கும்
தேமேவு சித்தாந்தத் தினகரனாம் மெய்கண்ட சிவத்தின் செய்ய
தூமேவு மலரடிக்கு நான்மணிமா லிகைஒன்று தூட்ட நாளும்
மாமேவும் ஒருகோட்டுப் பொல்லாத பிள்ளைபதம் மனத்துட் கொள்வாம்.

குறிப்புரை : பு= பொலிவு. சுவ= தூழ்ந்த. தே= தெய்வத்தன்மை சித்தாந்தம்= சைவசித்தாந்தம்.
(சித்தாந்தம்= தருக்கமுடிபு / முடிந்தமுடிபு.) தினகரன்= சூரியன். மாலிகை= மாலை. மா= அழகு /
பெருமை. பொல்லாதபிள்ளை= பொல்லாப்பிள்ளையார். பொள்ளா என்பது வழக்கில் பொள்ளா என்றானது
(பொள்ளா= உளிகொண்டு செதுக்கப்பெறாதவர்.)

பொழிப்புரை : பொலிவுபொருந்திய சோலைகள் தூழ்ந்த எச்சிலிளமர்ப்பதியில் - நொச்சியத்தில் -
பொருத்தமுறச் சிறந்துவிளங்கும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஞானசூரியனாக விளங்கும் மெய்கண்ட
சிவாசாரியரின் தூய்மைபொருந்திய திருவடிமலர்களுக்கு நான்மணிமாலை என்னும் நூலினைச் சூட்டுதற்கு,
பெருமைபொருந்தியவரும், ஒற்றைக்கொம்புடையவருமாகிய அருள்தரு பொல்லாப்பிள்ளையாரின்
திருவடிகளை மனத்தில் பற்றுவோம்.

விளக்கம் : ஒருகோட்டுப் பிள்ளை :

“ ஒற்றை, வெண்தந்த வேழமுகத்து எம்பிரான் “ (மூத்தநாயனார்திருவிருட்டை.14)

“ ஒருகோட்டு இருசெவி முக்கண்ணசெம் மேனிய ஒண்களிறே “ (,, 18)

மாமேருமலையில் மாபாரதம் எழுதஒருகொம்பினை ஒடித்ததால் ஒற்றைக்கொம்பர் ஆயினார்
என்றும் கயமுகாசுரனைக் கொல்ல ஒருகொம்பை ஒடித்து ஏவியதால் ஒற்றைக்கொம்பர் ஆனார் என்றும்
இருவேறு செய்திகள் கூறுவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : தினகரனாம் மெய்கண்டசிவம் - உருவகவணி.

பாயிரம்

அருள்தரு பஞ்சவண்ணேசர்.

நடுவெழுத்து அலங்காரம்

விண்ணின்பேர் தூலப்பேர் வெறியின்பேர் கடிப்பேர்
மெல்லியர்கால் அணியின்பேர் சென்னியர்பேர் கட்பேர்
நண்ணியஇவ் ஏழ்மொழியின் நடுஎழுத்துப் பேரார்
நவிலுமற்றாஈ ரெழுத்தான் நகும்ஓர் ஏழ்பேரில்
எண்ணியஈ(று) ஒப்பாளோடு(டு) இரண்டு(டு)ஏறி வந்தே
இருமூன்றில் ஒன்று(று)அகற்றி எனக்கு(கு)எழில் மூன்றாரும்
தண்ணியநான் கினைஅருளத் தன்னமுமைந் தில்லார்
தாவில்புகழ் உறையூரின் மேவுபரம் பொருளே.

குறிப்புரை : (இருமூன்றில்= 2 + 3 = 5இல். தன்னமும்= தன்னிடம். ஐந்து இல்லார்= சுத்தமாயை,
அசுத்தமாயை, ஆணவம், கன்மம் திரோதம் இல்லாதவர்

பொழிப்புரை : விண்ணின் பேர், தூலப்பேர், வெறியின்பேர், கடிப்பேர், மெல்லியர் கால் அணியின்பேர்,
சென்னியர் பேர், கண்பேர் என்ற இந்தஏழுசொற்களின் பொருள்தரும் மூவெழுத்துச் சொற்களின்
நடுவெழுத்தைக்கூட்டினால் வரும்பெயரையுடையவர்; இந்த நடுவெழுத்துப்போக எஞ்சிய ஈரெழுத்தாலான
சொற்கள் ஏழில், வரிசையாக எண்ணிப்பார்க்கும்போது இறுதியில் - ஏழாவதாக வந்தசொல்லுடன்,
இரண்டாவதாக உள்ள சொல்லைக்கூட்டி, எஞ்சியிருக்கும் ஐந்து சொற்களில் ஒருசொல்லை நீக்கி, அழகிய
மூன்றாம் சொல்லுடன் கூடிய நாலாவதை அருள்வதற்குத் தன்னிடம் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை

ஆணவம் கன்மம் திரோதம் ஆகிய ஐந்துமில்லாதவரும் குற்றமில்லாத புகழுடைய உறையூரில் எழுந்தருளியுள்ளவரும் ஆகிய பரம்பொருளே அருள்க.

1.	2.	3	4	5	6
விண்ணின்பேர் - நபம்	ப	நம்	இருள்	பாவையுடன் / அம்மையுடன்	
தூலப்பேர் - பஞ்சு	ஞ்	பசு	ஆன்மா	ஆன்மாவச்சேர்த்து	
வெறியின்பேர் - அசம்	ச	அம்	அழகு	நம்	
கடிப்பேர் - காவல்	வ	கால்	திருவடி	இருள்தடைநீங்க	
மெல்லியர்கால்					
அணியின்பேர் - தண்டை	ண்	தடை	மலம்	அழகிய	
சென்னியர்பேர் - பாணர்	ண	பார்	அருள்க	திருவடியை	
கண்பேர் - பார்வை	ர்	பாவை	பாவை	அருள்க	

மேலேகாட்டியுள்ளவற்றின் எண்களின் 1. 2. 3. 4. 5. 6. வரிசை விளக்கம்.

எண்.1, செய்யுளில் எடுத்துக்காட்டிய சொற்கள். எண் 2, இதற்குரிய மூவெழுத்துச் சொற்கள். எண் 3 இவற்றின் நடுவெழுத்துக்கூட்ட வரும் சொல் பஞ்சவண்ணர். எண் 4. எஞ்சிய ஈரெழுத்துகளைக்கூட்ட வரும் சொற்கள். எண் 5. இச்சொற்களின் பொருள். எண் 6. ஐந்தாம் வரிசையில் உள்ள சொற்களைக் கூறியுள்ள வரிசைப்படி கூட்ட அமையும்அதன்பொருள்முடிவு.

உறையூர் இறைவன்பெயர் - பஞ்சவண்ணர். இதனைச் சொல்லின் நடுஎழுத்துகளின் மூலம் காட்டினார்.

இதன் போந்தபொருள் : பாவை ஒத்த அம்மையுடன் நம்ஆன்மாவைக்கூட்டி, மலம் அகற்றி, அழகிய, உன்திருவடியை, ஐவகை மலமில்லாதவராகிய பஞ்சவண்ணரே அருள்க என்பதாகும்

அருள்தரு காந்திமதி அம்மை நடுவெழுத்து அலங்காரம்

மாலுமிவா னரம்மாற்றார் மாமைபுன் காலி
வரும்இவற்றின் நடுஎழுத்தால் வயங்குதிருப் பேராள்
ஏலுமற்றைத் தசஎழுத்து)ஐம் பதத்திலிடை ஆடும்
இறைவர்பஞ்ச வண்ணருக்கே இயையும்எழில் ஐந்தாள்
நாலும்ஒன்றும் இரண்டும்உள நடுங்கிவெளி ஓட
நனிவென்று விளங்குகுழல் நயனமுகம் உடையாள்
சேல்உகரும் தடம்பணைதழ் திருஉறையூர் உறையும்
தேவசிவ காமியவள் சீர்பரவு மனமே

குறிப்புரை : வயங்கு= அருள்விளங்கும். பேராள்= பெயருடையவள். ஏலும்= பொருத்தமான. தசஎழுத்து= பத்துஎழுத்துகளுடைய ஐந்து சொற்கள். ஆடும்= வெற்றியுடன்விளங்கும். (ஈரெழுத்தால் ஆன) எழில் ஐந்தாள்= ஐந்துசொற்களின் சொல்வரிசையில் உள்ளஅழகிய மனைவி. நாலும் ஒன்றும் இரண்டும் உளம் நடுங்கி வெளிஓட=சொற்களின் வரிசையில் நாலாவதான கார், முதலாவதான மீன், இரண்டாவதான மதி - நிலவு. நடுங்கி வெளியேற= அஞ்சி ஓடுமாறு. நனிவென்று விளங்கு= மிகவும் வென்று விளங்கும். குழல்= கூந்தல், நயனம்= கண். முகம்= திருமுகம். சேல் உகரும் தடம் பணைதழ்= கெண்டைமீன்கள் புரளும் நன்செய் தழ்ந்த. தேவ சிவகாமி= அருள்தரு சிவகாமியம்மை, சீர்= புகழ்.

பொழிப்புரை : மாலுமி, வானரம், மாற்றார், மாமை, புன்காலி என்றபொருள்தரும் மூவெழுத்துச் சொற்களின் நடுஎழுத்துகளைக் கூட்டினால்வரும் அருள்விளங்கும் திருப்பெயருடையவள் . நடுஎழுத்துகள் தவிர்த்த பொருத்தமான பத்து எழுத்துகளுடைய இவ்வைந்துசொற்களில் உள்ள ஐந்தாவதான சொல் பாரி என்பதன்படி வெற்றியுடன் விளங்கும் அருள்தரு பஞ்சவண்ணருக்குரிய அழகிய மனைவிஆவாள். ஐந்து ஈரெழுத்துச் சொற்களில் உள்ள நாலாவது, ஒன்றாவது, இரண்டாவது சொற்களுக்குரியனவாகிய (கார்) கார்மேகம், (மீன்) கெண்டைமீன் , (மதி) முழுநிலவு ஆகியமனம்நடுங்கி ஓடுமாறு வென்ற கருங்குழல், கண், திருமுகம் ஆகிய உடையவள். கெண்டைமீன்கள் புரளும் அகன்ற நன்செய்நிலம் தழ்ந்த அழகிய

உறையூரில் எழுந்தருளியுள்ள அத்தெய்வமாகிய அருள்தரு சிவகாமியம்மையின் புகழை மனமே போற்றி வணங்கு.

மாலுமி	மீகான்	மீன்	கண்	கெண்டைமீன்
வானரம்	மந்தி	மதி	முகம்	முழுநிலவு
மாற்றார்	எதிரி	எரி - நெருப்பு	நிறம்	செந்நிறம்
மாமை	காமர்	கார்	கூந்தல்	கார்மேகம்
புன்காலி	பாதிரி	பாரி	

அருள்தரு பஞ்சவண்ணருக்கு மனைவியாகிய அருள்தரு **காந்திமதி** அம்மையின் கண்களுக்குக் கெண்டை மீனும், முகத்திற்கு முழுநிலவும், செந்நிறத்திற்கு நெருப்பும், கூந்தலுக்குக் கார்மேகமும் தோற்று ஓடின.

ஸ்ரீ நிருத்த விநாயகர்.

திருத்தகுமா மறைமுடிவில் திகழ்தருசீர் மனுவாய
அருத்தமிகு பிரணவத்திற்கு அரியபரம் பொருளான
மருத்தபொழில் திருஉறந்தை மாநகரில் அமரும்அருள்
நிருத்தகய முகவள்ளல் நிறைகமழ்தா மரைதொழுவாம்.

குறிப்புரை : முடிவு= உறுதி. மனு= மந்திரம். அருத்தம்மிகு= பொருள்மிக்க. பிரணவத்திற்கு அரிய= ஓங்காரத்தில் பெரிய. மருத்த பொழில்= காற்றில் அசையும் சோலை. நிருத்த= நடனமாடும். கயமுக வள்ளல்= யானைமுகத்து விநாயகர். நிறை கமழ்= மிகமணக்கும்.

பொழிப்புரை : தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேதங்களில் உறுதியாகக் கூறப்பெறும் பொருள்மிக்க பிரணவத்தினைக் கடந்துவிளங்கும் மேலான பொருளாக விளங்கி, காற்றில் தலைஅசையும் சோலை சூழ்ந்த அழகிய உறையூராகிய பெருநகரில் எழுந்தருளி அருள்புரியும் நிருத்த விநாயகரின் மிகவும் மணக்கும் தாமரைத்திருவடிகளை வணங்குவோம்.

விளக்கம் : விநாயகர் உள்ளிட்டோர் ஓங்காரம் கடந்தவர் :

“ ஓங்காரத்து உள் ஒளிக்கும் உள் ஒளியாய் “ (கந்தர்கலி வெண்பா. கண்ணி 59)

“ ஓங்காரத்து உள்ஒளிக்குள்ளே முருகன் உருவம் கண்டு “ (கந்தர் அலங்காரம்)

மரங்கள் காற்றால் அசையும்போது, அவற்றின் வேர்ப்பகுதிலிருந்து நீரும் அதில்கலந்த உரமும் மேலேறி மரத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன என்பது அறிவியல். எனவே “ மருத்தபொழில் “ என்றார்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர்.

தமிழ்மொழி தனக்குஓர் தனிப்பெரும் குருவாய்த் தயங்குறு
தகைமையி னாலும்
தமிழ்நலம் வேட்டுப் புலவர்கள் பலர்பால் தகத்தொடர்ந்
திட்டமை யாலும்
தமிழ்மலர் கொடுதன் சரண்மலர் போற்றும் தமிழனை
விலக்கிடாது) அளிப்பான்
தமிழ்மணம் கமழும் திருஉறையூரில் சார்சர
வணபவ குகனே.

குறிப்புரை : தனிப்பெரும்= ஒப்பற்ற. தயங்குறு தகைமை= விளங்கும் தகுதி. வேட்டு= விரும்பி. சரண்மலர்= திருவடித்தாமரைகள். தமிழன்= ஆதரவற்றவன். அளிப்பான்= கருணைபுரிய. சார்= எழுந்தருளியுள்ள

பொழிப்புரை : தமிழ்மொழியை உபதேசிக்கும் ஒப்பற்ற முதற்கருவாக விளங்கும் தகுதியாலும், தமிழின் நலங்களை விரும்பிப் புலவர்கள் பலரைத் தக்கவாறு தொடர்ந்ததாலும், தமிழாகிய மலர்களிட்டு அவனது திருவடித் தாமரைகளைப் போற்றும் ஆதரவில்லாத என்னை ஒதுக்காது அருள்புரியத் தமிழ்கமழும் அழகிய உறையூரில் எழுந்தருளியுள்ள சரவணத்தில் தோன்றிய குகனே! அருள்க.

விளக்கம் : சிவபிரான், அகத்தியர், அருணகிரியார், குமரகுருபரர் முதலியோர்க்கு உபதேசித்ததால் முருகனைத் தனிப்பெருங்குரு என்றார். ஓங்காரம் தமிழ்மந்திரமே என்பது சைவப்பெருநாவலர் அ. நடேச முதலியார் போன்ற நற்றமிழ்ஆய்வகனின் முடிபு.

தமிழ்முதம் சுவைக்க நக்கீரர், பொய்யாமொழிப்புலவர், அவ்வையார் முதலியோரைத் தொடர்ந்தவன் முருகன் ஆவான்.

முருகன்மட்டுமன்றி தமிழ்முதம் கூட்டுண எழுந்த வேட்கையால் தாய் தந்தையுடன் தானும் மதுரைக்கு வந்தவன் முருகன் என்பதை,

“ தமரநீர்ப் புவனம் முழுதுஒருங்கு ஈன்றாள் தடாதகா தேவிஎன்று ஒருபேர்

தரிக்கவந் ததுவும் தனிமுதல் ஒருநீ சவுந்தர மாறன்ஆ னதுவும்

குமரவேள் வழிதி உக்கிரன் எனப்பேர் கொண்டதும் தண்டமிழ் மதுரம்

கூட்டுண எழுந்த வேட்கையால் எனில்இக் கொழிதமிழ்ப் பெருமையார் அறிவார் “

(மதுரைக் கலம்பகம். 93.)

முருகனின் மாமன் திருமாலும் தமிழ் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவரே.

அரசன், கணிகண்ணனைக் கச்சியைவிட்டு வெளியேறுமாறு ஆணையிட, கணிகண்ணன் மணிவண்ணனுக்கு இட்ட ஆணை :

“ கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபுங் கச்சி

மணிவண்ணன் நீகிடக்க வேண்டா - துணிவுடைய

செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றேன் நீயும்உன்றன்

பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொள் ”

அரசன் கணிகண்ணனைப் பணிந்துகச்சிக்கு வருமாறு வேண்ட, கணிகண்ணன் மணிவண்ணனுக்கு இட்ட ஆணை.

“ கணிகண்ணன் போக்குஒழிந்தான் காமருபுங் கச்சி

மணிவண்ணன் நீகிடக்க வேண்டும் - துணிவுடைய

செந்நாப் புலவன்யான் போக்குஒழிந்தேன் நீயும்உன்றன்

பைந்நாகப் பாய்விரித்துக் கொள் “

முதலியன தமிழின் அருமை பெருமைபேசுவன. .

ஸ்ரீ சமயாசாரியர் முதலினோர்கள்.

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர் திருநாவ லூர்நம்பி திருவாத லூர்

மருஆரும் மலர்த்தெரியல் திருச்சேஞ்ஞ லூர்வ யங்கும்அருள் மெய்கண்டார் வளரும்அ ருள்நந்தி

குருஆரும் மறைஞான சம்பந்தர் கொற்றங் குடியார்மற்றா இவர்க்குப்பின் குல(வு)இனங்கள் மேலும்

வருவார் என்றுஇவர்கள்மரு மலர்ப்பதங்கள் மறவாமல் வாழ்த்துகிற்பாம் பிறவாமல் இனியே.

குறிப்புரை : மருஆரும்= மணம்பொருந்திய. குரு ஆரும்= ஞானஒளிபொருந்திய. இனிப்பிறவாமல் வாழ்த்துகிற்பாம் என்க.

பொழிப்புரை : தெளிவு.

விளக்கம் : அடியார்களைப்பேணுதல் வழிபடல் ஆகியன சிவபிரானைப் பேணும் வழிபடும் பயன்தரும்; குழந்தையைப் பேணுதல் தாய்க்குமகிழ்ச்சி தருவதுபோலவாதலின் அடியார்வழிபாட்டால் பிறவிஒழியும் என்றார்.

பாயிரம் முற்றும்.

நூல்.

வெண்பா.

சீர்பூத்த தெய்வத் திருவிளமர் மேவியமர்
ஏர்பூத்த மெய்கண்ட ஈசனே - கார்பூத்த
மும்மலத்தால் நொந்து உனது முன்நின்ற நாயேனைச்
செம்மலர்த்தாள் தோயஅருள் செய்.

குறிப்புரை : ஏர்= அழகு. ஈசனே= குருவே. கார்பூத்த= அறியாமை மலர்ந்த. மும்மலம்= ஆணவம், கன்மம், மாயைஆகிய அழுக்குகள். தோய= தூட்ட.

பொழிப்புரை : சிறப்புகள் மிக்கதும், தெய்வத்தன்மைவாய்ந்ததும் ஆகிய திருவிளமர்நகரில் எழுந்தருளியுள்ள அழகுமிக்க மெய்கண்டார் என்னும் குருவே! உன்முன் உன்னை வழிபட்டுநிற்கும் நாய்போன்ற கீழான எனக்கு உனது செந்தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைச் சூட்ட அருளுக.

இலக்கணக்குறிப்பு : மும்மலம் - தொகைக்குறிப்பு. மலர்த்தாள் - உவமத்தொகை.

2.

கலித்துறை.

செல்ஆர் பொழில்இள மர்ப்பதி மேவிய தெள்அமுதை
வல்லார் பரவறு மெய்கண்ட தேசிக மாமணியைப்
பொல்லார் உளத்துள் புகுதாத சோதியைப் போற்றுமின்காள்
சொல்ஆர் கடற்புவி உள்ளீர் பரகதி தோய்வதற்கே.

குறிப்புரை : செல்= மேகம். வல்லார்= அறிவில் வல்லவர் - ஞானியர். பொல்லார்= தீயவர். சொல்= புகழ். பரகதி தோய்வதற்கு= வீடுபேற்று இன்பம் அனுபவிக்க.

பொழிப்புரை : மேகம்தங்கும் சோலைகளுடைய இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள தெளிந்த அமுதும், தீயவருள்ளத்தில் புகாத ஒளியும்ஆகிய ஞானியர் போற்றும் மெய்கண்ட தேசிகராகிய சிறந்தமாணிக்கமணியை, புகழ்வாய்ந்த கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வாழ்கின்றவர்களே! மேலான வீடுபேற்றின்பம் அனுபவிக்கப் போற்றுங்கள்.

விளக்கம் : ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலும் வல்லதாதலின் கடல், சொல் - புகழ் என்ற அடைபெற்றது.

இலக்கணக்குறிப்பு : அமுது, மணி, சோதி - உருவகங்கள். உள்ளீர் - விளி ஏற்றபன்மைப் பெயர். போற்றுமின்காள் - விளிஏற்ற முன்னிலைப் பன்மைவினைமுற்று.

3.

விருத்தம்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன் பாலே கிடத்தலின் என்றுநீ சொற்ற
தேற்றம்ஆர் மொழியின் செம்பொருள் உணராச் சிதடர்தாம் தோற்றம்ஈறு இல்லா
ஆற்றல்ஆர் கடவுள் இன்றுகொல் என்ன ஆசங்கை நிகழ்த்திமாழ் குவரே
ஏற்றம்ஆர் எச்சி லிளமர்நற் பதிவாழ் இணையிலா மெய்கண்ட சிவமே.

குறிப்புரை : தோற்றம்= பிறப்பு. ஈறு= இறப்பு. உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்= உயிருள்ளவற்றுக்கே உண்டு. தேற்றம் ஆர் மொழி= தெளிவான சொல். செம்பொருள்= உண்மைப்பொருள். சிதடர்= அறிவிலார். இன்றுகொல்= இல்லையோ. ஆசங்கை= ஐயம். மாழ்குவர்= மனம் மயங்குவர்.

பொழிப்புரை : எச்சிலிளமர்ஊரில் எழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்ற உயர்வுபொருந்திய மெய்கண்டசிவமே! பிறப்பும் இறப்பும் உயிர்களுக்கே உண்டு என்று நீசொன்ன தெளிவான சொல்லின் உண்மைப்பொருள் அறியாதவர்களாகிய அறிவற்றவர்களே, பிறப்பு இறப்பு இல்லாத ஆற்றல்வாய்ந்த கடவுள் இல்லையா என்று ஐயப்படுவர்.

விளக்கம் : அயன், அரி, அரன் முதலியோர் உயிரினத்தவர் ஆதலின் அவர்களுக்குப் பிறப்பு இறப்பு உண்டு. அவர்கள் கடவுள் அல்லர்; உயிரினத்தவருள் பசுபுண்ணியத்தால் உயர்ந்தவர்கள்என்பதே உண்மை.

எனவே பிறப்பும் இறப்பும் உடைய அயன் அர் அரன் முதலியோரன்றி அவை இல்லாத கடவுள் இல்லையோ என்று அறிவற்றவர் ஐயுற்று மயங்குவர். தோற்றம் ஈறு இல்லாதவனான சிவபிரான் ஒருவன் உண்டு; அவனேகடவுள், அவன் உயிரினத்தவன் அல்லன், அவன்பதியாகும் என்று அறிஞர் உணர்வர் என்றார்.

இலக்கணக்குறிப்பு : தோற்றமும் ஈறும் - எண்ணும்மைகள். உணரா, இணையிலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள். கொல் - ஐயப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்.

4.

ஆசிரியப்பா.

சிவமே முதலாச் செப்புமோர் ஆறும்
அனாதியே என்னத் தனாதுபே ரருளால்
ஆரணம் முதலாம் ஏரண வழியால்
எம்மைத் தேற்றிய செம்மைஆர் செம்மல்
எச்சி லிளமர் மெச்சுறு பதியான்
பொய்கண்டு அகன்ற மெய்கண்ட நாதன்
அவன்இரு சரண்தொழுது அடியேம்
பவமெனும் வன்பகை பாற்றுவம் இன்னே.

குறிப்புரை : சிவமே முதலாச்செப்புமோர் ஆறு= சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேசன் என்ற ஆறும். அநாதி= காலஎல்லை இல்லாதன. ஆரணம்= வேதம். ஏரணம்= தருக்கம். தேற்றிய= தெளிவுபடுத்திய. செம்மை= ஞானம். மெச்சுறு= போற்றும். பொய்= நிலையில்லாதன. அகன்ற= விலகிய / பற்றற்ற. சரண்= திருவடி. பவம் எனும் வன்பகை= உயிருக்குக் கொடியபகையாகிய பிறவி. பாற்றுவம்= ஒழிப்போம். இன்னே= இப்பிறப்பிலேயே.

பொழிப்புரை : சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேசன் ஆகியஆறும் காலஎல்லை இல்லாதன என்பதைத்தமது பேரருள்காரணமாக வேதம், தருக்கம் ஆகியவற்றின்மூலம் எமக்குத் தெளிவுபடுத்திய ஞானவடிவான சிறந்தவனும், போற்றத்தக்கஎச்சிலிளமர் பதியில் எழுந்தருளியுள்ளவனும் நிலலாதவற்றின் நிலைகண்டு பற்றற்றவனும் ஆகிய மெய்கண்டநாதனாகிய அவனது இருதிருவடிகளைத் தொழுது, உயிருக்குக் கொடியபகையாகிய பிறவியை இப்பிறப்பிலேயே ஒழிப்போம்.

விளக்கம் : உடம்பு, கருவிகள், உலகு, அனுபவப்பொருள்கள் (தனுகரண புவனபோகம்) ஆகியன நிலையாதன - பொய்யானவை.

“ நிலல்லா தவற்றை நிலையின் என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை கடை “ (திருக்குறள். 331)
பிறவியை ஒருவித்து - விதை என்பர். ஏன் ? ஒருவித்து மரமாகிப் பற்பலவித்துகளைத்தரும், அவ்வொவ்வொரு வித்தும் முளைத்துப் பற்பல விதைகளைத்தரும். அதுபோல் ஒருபிறவி பலவினைகளைத்தரும். அவ்வொவ்வொரு வினையையும் நுகர்ந்துகழிக்கும் நிலையில்செய்யும் பற்பலவினைகளும் பற்பலபிறவிகட்குக் காரணமாய் நீரும். ஆதலின் உயிர் வீடுபேறு பெற்று இன்புறல் தடைப்படும். எனவே உயிர்க்குப்பிறவி பகைஎன்றார். வினையால் வினை ஆக்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்புத்தந்து உயிரின் வற்றாமுற்றாப்பேரின்பன்ப வாழ்வுக்குப்பகையாய் நிற்பது பிறப்புஎன்பர். இதனைச்சுருக்கமாக;

“ உடல்செயல் கன்மம் இந்த உடல். உடல்வந்த வாறுஏது என்னின்

விடப்படு முன்உ டம்பின் வினை,இந்த உடல் விளைக்கும்.

தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக்கு ஒன்று தொன்றுதொட்டு அநாதி, வித்தின்

இடத்தினின் மரம்ம ரத்தின் வித்தும் வந்து இயையு மாபோல். “ (சித்தியார்.2. 2. 10)

(முயற்சியால் வினையும் வினையால் முயற்சியும் வித்தும் மரமும் போலாம்)

இலக்கணக்குறிப்பு : ஓர் ஆறு - தொகைகுறிப்பு. பிறவிஎன்னும் வன்பகை - உருவகம்.

5.

வெண்பா.

இன்றே இரிந்த இருள்மலங்கள் மூன்றும்
அன்றே தொடர்ந்தசெயல் அற்றே - நன்றேசார்
எச்சிலிள மர்ப்பதியில் ஏய்மெய் கண்டான்அடியை
உச்சியில்கொண்டு ஏத்த உவந்து.

குறிப்புரை : அன்றே தொடர்ந்த செயல் இருள்மலங்கள்மூன்றும், எச்சிலிளமர்ப் பதியில் ஏய் நன்றேசார் மெய்கண்டான் அடியைஉவந்து உச்சியின்மேல் கொண்டு ஏத்த, அற்ற, இன்றே இரிந்த என்க. அன்றே= உயிரின் முதற்பிறப்பிலேயே. செயல்= செயலால் வந்த. இருள்மலங்கள் மூன்றும் - அறியாமையைச் செய்யும் ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகியமூன்றும். ஏய்= வாழும். நன்று= ஞானம். அற்றே= வலிமையற்று. இன்றே= இல்லாமல். இரிந்த= ஓடின.

பொழிப்புரை : உயிரின் முதற்பிறப்பிலேயே, அது செய்தசெயல்களால் - வினைகளால் - வந்த அறியாமையைச்செய்யும் ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களும், எச்சிலிளமர்ப்பதியில் வாழும் மெய்கண்டதேவர்திருவடிகளை நான்விருப்புடன் தலைக்கண்துட்டிக்கொண்டதும், அப்போதே தத்தம் வலிமையற்று இல்லாமல் ஓடிஓழிந்தன.

விளக்கம் : ஆன்மா பற்றிக்கொண்டுள்ள ஆணவ இருளைப்போக்க இறைவன் ஆன்மாவுக்கு முதற்பிறப்பை அருள்கிறான். “ விச்சது இன்றியே விளைவு செய்குவாய் ” (திருவாசகம்) ஆணவஇருளில் குருடனாக்கிடந்த உயிர்க்கு ஆணவ இருளினைப் போக்கிக்கொள்ள - அதிலிருந்து வெளியேற இறைவன் முதற்பிறவிதந்தது, குருடனுக்குக் கோல் கொடுத்ததுபோன்றது. இதனைத் தாயுமானவர்;

“ காரிட்ட ஆணவக் கருஅறையில் அறிவுஅற்ற
கண்இலாக் குழுவியைப்போல்
கட்டுண்டு இருந்தஎமை வெளியில்விட்டு அல்லல்ஆம்
காப்புஇட்டு அதற்குஇசைந்த
பேரிட்டு மெய்என்று பேசுபாழம் பொய்யுடல்
பெலக்கவிளை அமுதமூட்டி
பெரியபுவ னத்திடை போக்குவரவு உறுகின்ற
பெரியவிளை யாட்டுஅமைத்திட்டு (சின்மயானந்த குரு. 6)

என்பார்.

6.

கலித்துறை.

உவப்போடு உனதுஉயர் சித்தாந்த சைவத்து ஒழுகலின்றி
அவப்போது இழைக்கும் அடியேற்கு இரங்கி அருள்கிலையேல்
பவப்போது ஒழிந்துஉன் பதமலர் எய்தலின்றிப் பாவிஎன்றோ
தவப்பேறு எனும்இள மர்ப்பதி சத்ய தரிசினியே.

குறிப்புரை : சித்தாந்தசைவம்= தருக்கரீதியாக முடிந்தமுடிபுகூறும் சைவசமயம். அவப்போது இழைக்கும்= பாவப்பொழுதுகளைச் செய்யும். பவப்போது= பிறவிக்காலம். தவப்பேறு பாவி என்றோ= தவத்தால் பெறும் முத்திப்பேறு.பாவியாகிய எனக்கு என்றுவாய்க்கும். சத்ய தரிசினி= ஞானி.

பொழிப்புரை : இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானியே! தருக்கரீதியான உனது சைவநெறியில் மகிழ்வுடன் நான்இடையறாது வாழாமல், பாவப்பொழுதுகளைச் செய்யும் அடியவனாகிய என்மேல் நீ இரக்கம் கொண்டு அருள்புரியாவிட்டால், உனது திருவடித்தாமரைகளை அடைந்து, எனது பிறவிக்காலம் ஒழிந்து தவத்தால் பெறும் முத்திப்பேற்றினை நான் பெறுவது எப்போது! இன்றே அருள்.

இலக்கணக்குறிப்பு : பதமலர் - உருவகம்.

7.

விருத்தம்.

சரியைகிரி யாயோகம் ஞானமென நாளும்
சாற்றுசதுர்ப் பாதம்அவை தகவேஒவ் வொன்றும்
விரியும்வகை நன்னான்காய்ப் பதினாறுஎன்று ஆகும்
மெய்ந்நெறியை நன்(கு)உணர்ந்த மேலோர்கள் எல்லாம்
உரியநினது ஒண்சமுகம் உற்றுபணி ஆற்றி
ஒப்பரிய பரபோகம் உறுவர்இழி நாயேன்
திரிஅவலன் அலதுபணி செய்தறியேன் எனையான்
திகழ்எச்சி லிளமர்அமர் திருமெய்கண் டவனே.

குறிப்புரை : பாதம்= நிலை. தகவே= தக்கவாறு. மெய்ந்நெறி= ஞானநெறி. சமுகம்= திருமுன். பரபோகம்= மேலான இன்பம். திரி அவலன்= கண்டபடி திரியும் கீழானவன். அலது= அல்லாது. பணி= உனக்குத் தொண்டு. அவலன்= வீணானவன். ஆள்= ஆட்கொண்டருள்.

பொழிப்புரை : புகழ்விளங்கும் எச்சிலிளமர் பதியில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்விக ஞானியே! ஞானநெறியை நன்கு உணர்ந்த மேலார்எல்லாரும் சரியை கிரியை யோகம் ஞான என்ற நாடோறும் கூறும்நான்கும் தக்கவகையில் ஒவ்வொன்றும் நன்நான்காக விரிந்து பதினாறு ஆகும்என்பர்.. இதனை உணர்ந்தவர்கள், உனது திருமுன்வந்து உனக்குத் தொண்டுசெய்து ஒப்பற்ற மேலான இன்பம் அனுபவிப்பர். கீழான நாயொத்தநான் கண்டபடி திரியும் வீணானவனேதவிர உனக்குத்தொண்டுசெய்தறியேன். எனினும் என்னை ஆண்டருள்வாயாக..

விளக்கம் : சரியை முதலிய நான்கும் பதினாறாதல் : சரியையுள் சரியை, சரியையுள் கிரியை, சரியையுள் யோகம் சரியையுள் ஞானம்; கிரியையுள் சரியை, கிரியையுள் கிரியை, கிரியையுள் யோகம், கிரியையுள் ஞானம்; யோகத்தில் சரியை, யோகத்தில் கிரியை, யோகத்தில் யோகம், யோகத்தில் ஞானம்; ஞானத்தில் சரியை, ஞானத்தில் கிரியை, ஞானத்தில் யோகம், ஞானத்தில் ஞானம் என்பன அவை.

இப்பதினாறுக்கும் அடிப்படையான சரியை கிரியை யோகம் நான்கும் சோபானமாய் (படிக்கிரமத்தில்) அமைவன இதனைத்தாயுமன அடிகள்;

“ விரும்பும் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும்

அரும்பு மலர் காய் கனிபோல் அன்றோ பராபரமே “ (பராபரக் கண்ணி (157)

என்று இவற்றின் படிக்கிரம வளர்ச்சியைக்குறிப்பார்.

சரியையாவது - திருக்கோயிலில் விளக்கிடல்,மலர்தொடுத்தல், அலகிடல் முதலியன

கிரியையாவது - இறைவன் புகழ்பாடல், பூசைசெய்தல், வணங்கல் முதலியன.

யோகமாவது - ஆதார நாடிசோதனை, தன்னைமறந்து ஞானாகாசம் அடைதல் முதலியன.

ஞானமாவது - அகங்கார மமகாரப் (யான் எனது)பிடிப்பை விட்டுப் பதியை அடைதல்

8.

ஆசிரியப்பா.

கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்

உண்டதே போகம் மண்டலத் தன்றி

பிறறைநாள் உறுகதி என்றுஒன்று) உளதோ

என்று)இறு மாக்கும் புன்தொழில் சிலவர்

5. குழுவில் சாராது ஒழுகுறப் பணித்தும்

தத்துவ நியதி தாமே களைந்தே

ஒத்தஅந் நிலையில் உறும்உயிர் தானே

பிரமம் ஆம்எனச் சிரமமோடு ஓதும்

மாயா வாதப் பேயோர் தம்பால்

10. கட்புலம் தானும் பெட்பெடு படரா

விதமே என்றும் இதம்என்று) உரைத்தும்

காலமே தெய்வம் கருமமே கருத்தாச்

சத்தமே இணையில் வத்து)எனக் கிளந்து

நாத்திகம் பேசி வாய்த்தழும்(பு) ஏறியும்

15. திரிவோர் உறவை மருவாது) அளித்தும்

கடல்கடை ஞான்று படர்தர எழுந்த

ஆல விடம்கண்டு) ஒலம்என்று) ஓடி

அருந்ததி அனைய பிருந்தையைப் பெட்டுக்

கரஒழுக் காக விரவிட அனையாள்

20. அக்குறிப்பு) ஓர்ந்தே சிக்கெனத் தானே

பழிப்புறும் இவ்வுடம்பு ஒழிக்குவல் என்று

தீயினை வளர்த்தி மாய்குறக்கண்ட

- அத்தேத்து) உளம்மிகப் பித்து) ஏறினனாய்ச்
சாம்பரில் வீழ்ந்து தேம்பித் திரிந்தே
25. தசமுகன் தனையன் இசைஉடன் வாளால்
மாயச் சனகியை ஏயவே வெட்டப்
பார்த்து வெரீஇ வேர்த்து)அழுது) இரங்கி
இன்னும் பலவாப் பன்னும் துயரொடு
பற்பல பிறவி கலப்புற நாளும்
30. கொண்டே அழிதரு விண்டே பரம்என
ஐந்திரு நூல்வழி வந்தோர் வீழும்
படுகுழி வீழாத் திடஅறி(வு) ஈந்தும்
இன்னோ ரன்ன புன்னெறி மாக்கள்
பின்எவர் உளரோ அன்னவர் தங்கள்
35. முன்னரும் நிலலா முதன்மை நல்கி
தானே வந்து தடுத்து)ஆட் கொண்டு
சைவசித் தாந்த மெய்ந்நெறி வழங்கி
ஆனா இன்பத்து) அரும்பெறல் வாழ்வில்
செம்மாந்து) இருக்கும் திருவம்இன்று) அளித்தான்
40. பொல்லார் அருநெறி கல்லா எற்கும்
நொச்சியம் பதியில் முச்சகம் பரவ
மெய்கண்ட நாமம் மேவும்
கைகண்ட இன்பக் கருணையம் கடலே.

குறிப்புரை : அடி: 1- 15. கோலம்= அழகு. உண்டது= அனுபவித்தது. போகம்= இன்பம். மண்டலம்= பூவுலகம். கதி= நிலை. உளதோ= இல்லை. சிலவர்= சிலர். பணித்தும்= ஆணையிட்டும். தத்துவ நியதி= தத்துவமுறைமை. களைந்து= நீக்கிவிட்டு. ஒத்த அந்நிலை தாமே= நீத்த அத்தன்மைதான். பிரமம்= இறைநிலை. கட்புலம் தானும்= பார்ப்பதும். பெட்பொடு படரா= விருப்புடன் மேற்கொள்ளாத. இதம்= நன்மைதருவது. சத்தம்= உரையளவை. வத்து= பொருள். வாய்த்தழும்பு= சொற்குற்றம். மருவாது அளித்து= பொருந்தாது காத்து.

பொழிப்புரை : அடி 1 - 15. கண்ணால் கண்டுபெறுவதே அறிவு. தான்புனைந்து கொண்டதே அழகு, அனுபவித்ததே இன்பம், இவைஎல்லாம் இப்பூவுலகிலன்றி, இறந்தபிறகு அடையும் நிலையில் இல்லை என்றுகூறி இறுமாந்துநிற்கும் அற்பச்செயலில் ஈடுபடும் சிலரது உலகாயதக் குழுவில் சேராமல் தொடர்ந்துவாழ ஆணையிட்டும்; தத்துவமுறைமையைத் தானாகவே நீக்கிக்கொண்டு, அப்படிப்பட்ட நிலைமையுடைய உயிர்தான் இறைத்தன்மை என்று வலிந்துகூறும் மாயாவாதப் பேய்போன்றவரைக் கண்ணால் விரும்பிக் காணாதிருப்பதுதான் நன்மைதருவது கூறியும்; காலம், தெய்வம், செயல், செய்கிறவன் என்று உள்ளதே ஒப்பற்ற பொருள் என்று உரையளவில் நாத்திகம் பேசி சொற்குற்றப்பட்டுத் திரிகிறவருடன் நட்புக்கொள்ளாதே என்று கருணகாட்டியும்

குறிப்புரை : அடி15 - 32. கடல்= பாற்கடல். படர்தர எழுந்த= மேலேபடர்ந்து தோன்றிய. ஆலம்= நஞ்சு. ஓலம்= அடைக்கலம். ஓடி= ஓடியும். பிருந்தை= சலந்தரனின் மனைவி. பெட்டு= விரும்பி. கரவு ஒழுக்கம்= வஞ்சனையான எண்ணம். விரவிட= நெருங்க. அனையாள்= பிருந்தை. அக்குறிப்பு= அந்த வஞ்சகம். சிக்கென= உறுதியானமனத்துடன். பழிப்புறம்= இழிந்த. ஒழிக்குவல்= ஒழிப்பேன். அத்தேத்து= அப்போது. பித்து ஏறினன்= காமப்பித்து மிக்கதிருமால். சாம்பர்= நீறான பிருந்தையின் சாம்பல். வீழ்ந்து= புரண்டு. தேம்பி= வருந்தி. தசமுகன்= இராவணன். மாயச்சனகி= மாயையால் உண்டாக்கப்பட்ட சீதை. ஏய= பொருத்தமாக வெரீஇ= அஞ்சி. பன்னும் துயர்= ஏற்பட்ட துயரம். கலப்புற= கலந்து - பிறந்து . உழிதரு= திரிந்த. விண்டே பரம்= திருமாலே மேலானவன் - கடவுள். வீழும்= விரும்பும். அறிவு ஈந்து= அறிவை வழங்கி.

பொழிப்புரை ; அடி 15 - 32. திருப்பாற்கடலினைக் கடைந்தகாலத்தில் அதன்மேல் படர்ந்து எழுந்த நஞ்சினக்கண்டு ஓடியவனும்; சலந்தரனின் மனைவியாகிய அருந்ததியை ஒத்த பிருந்தையைப்புணர் விரும்பி, வஞ்சனையான எண்ணமுடன் நெருங்க, அவள், அவனது வஞ்சகத்தைஎண்ணி, உறுதியுடன் தீயினை மூட்டி, அதில் வீழ்ந்து பழிக்கத்தக்க இவ்வுடலை மாயப்பேன் என்று தீயில்வீழ்ந்து நீறான

பிருந்தையின் அந்நீரில், அவள்மேல்மனத்தில் கொண்ட மிக்ககாமப்பித்துக் காரணமாக விழுந்து வருந்தித் திரிந்தவனும்; இராவணனின் தம்பி, இராவணனின் ஒப்புதலுடன் மாயையால் உண்டாக்கிய சீதையை , பொருத்தமுற வெட்ட, அதுகண்டுஅஞ்சி, வியர்த்து, வருந்திப் பவகையான துயரத்துடன் பற்பல பிறவிகளில் பிறந்து, நாடோறும்பலவாறு திரிந்தவனும் திருமால் ஆவான் (ஆலம் கண்டு அஞ்சிஓடியவன், பிருந்தைமீது கொண்ட மாபெரும்காமத்தால் அவளது நீரில் விழுந்து புரண்டவன், மாயச்சீதை வெட்டுப்பட்டதை அறியாமல்,வெட்டுப்பட்டவள் உண்மைச்சீதை என்று அழுது வருந்தித்துயரப்பட்டவன், பற்பல பிறவியில் பிறந்தவன் திருமால்) என்று அறிந்தும் அத்திருமாலைப் பரம்பொருள் என்று ஐந்திருநூல்வழி வந்தவர்கள் விரும்பும் அப்படுகுழியில் வீழாத அறிவுதந்தும்,

குறிப்புரை : அடி 33 - 43. இன்னோரன்ன= இதுபோன்ற புன்நெறி= கீழானநெறி. பின் எவர் உளரோ= பின்பற்றுவோர்யாரொ. முன்னரும் நில்லா= கண்ணில்படாதவாறு. முதன்மை= தலைமை. மெய்நெறி= ஞானநெறி. ஆனா இன்பம்= அளவற்ற இன்பம். திருவம்= செல்வம். பொல்லார் அருநெறிகல்லா= பொல்லாப்பிள்ளையாரின் அரியநெறியில் நில்லாத ஏற்கும்= எனக்கும். முச்சகம்= மூவுலகம். கைகண்ட= மிகச்சிறந்த

பொழிப்புரை : அடி33 - 43. இதுபோன்ற அற்பநெறிப்பட்டவர் பின்செல்வோர் யாரோ அவர்கள் கண்ணில்படாத முதன்மைதந்து, தானே வலியவந்துடுத்து ஆட்கொண்டு, சைவசித்தாந்தமாகிய ஞானநெறி வாழ்வை வழங்கி, அதனால் அளவற்ற இன்பம்தரும் பெறுதற்கரிய வாழ்வில் செம்மாந்து இருக்கும் செல்வத்தை; பொல்லாப்பிள்ளையாரின் அருள்வழியைக்கல்லாத எனக்கும், மூவுலகும்போற்றும் மெய்கண்டார் என்றதிருப்பெயர் கொண்டவனாகிய மிகச்சிறந்த இன்பம்தரும்கருணைக்கடலாக விளங்குகிறவன் இன்று அருளினான்.

(இச்செய்யுளில் பிறநெறிகளில் தான்படாத தன்மையைத் தனக்கு மெய்கண்டார்அளித்தமை கூறினார்)

9.

வெண்பா.

கற்ற அறிவாலே காசினியில் நின்அருளைப்
பெற்றவரைப் போலே பிதற்றுவேற்கு - உற்ற
இளமர்ப் பதிவாமும் எந்தையே மெய்கண்டா
தெளிய இரங்கிஅருள் செய்.

குறிப்புரை : காசினி= உலகு. உற்ற= நல்வாய்ப்பாக வாய்த்த.

பொழிப்புரை : இளமர்ப்பதியில் நல்வாய்ப்பாக எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்ட தேவரே! உலகில் நான்கற்ற அறிவினால், உனதுஅருள் பெற்றவர்போல் பிதற்றிக்கொண்டு திரியும் எனக்கு, அருள்கூர்ந்து நான் தெளிவுபெற அருளுக.

10.

கலித்துறை.

செய்வான் கருவி நிலம்செயல் காலம்நற் செய்பொருளோடு
எய்தா வரும்இவை ஆறும் ஒருவினை ஏற்கும்என்பார்
மெய்யான் உறப்புரி நின்வினைக்கு என்செயல் மேவக்கண்டாய்
மைஆர் பொழில்இள மார்ப்பதி மெய்கண்ட மாதவனே.

குறிப்புரை : எய்தா= பொருந்த. மெய்யான்= உடம்பால். நின்வினைக்கு= உனக்குச்செய்யும் தொண்டுக்கு. என்செயல்= என்னபயன். மேவக்கண்டாய்= கிடைக்கச்செய்வாய். மை= கார்மேகம்.

பொழிப்புரை : கார்மேகம் படியும் சோலைகளுடைய இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்டனாகிய மாதவனே! ஒருவினை - செயல்; செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செய்பொருள் ஆகிய ஆறினையும் பொருந்தக்காட்டும் என்பர். என்உடம்பால் நான் உனக்குச்செய்யும் தொண்டுக்கு - வினைக்கு என்னபயன் கிடைக்கச்செய்வாய் ? அருள்க. (வற்றாமுற்றாய் பெரின்பம் என்பது விடையாகும்)

விளக்கம் ; இச்செய்யுளில் பவணந்தியாரின் “ செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செய்பொருள் ஆறும் தருவது வினையே ” என்ற தெரிநிலைவினைமுற்றை விளக்கும் சூத்திரம் அமைந்துள்ளது

இலக்கணக்குறிப்பு : ஆறும் - உம்மை முற்றும்மை.

11.

விருத்தம்.

தவமே புரிந்து உன் அடிபேணும் அன்பர் தமையே அடைந்து தமிழேன்
பவமே தவிர்ந்து பரபோகம் ஆய பயனே திளைக்க அருள்வாய்
அவமே திரிந்து தினமே கழித்து உன் அடியேன் வருந்தல் அறமோ
நவமே பொருந்தும் இளமர்ப் பதிக்கண் நவில் உண்மை கண்ட குருவே.

குறிப்புரை : பவம்= பிறவி. அவம்= வீண். நவம்= புதுமை. நவில் உண்மை= புகழ்க்கூடிய ஞானம்.

பொழிப்புரை : புதுமைகள் பொருந்திய இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானியாகிய அருட்குருவே! உன் அடியவனாகிய நான் வீணே திரிந்து வருந்துவது அறமன்று. எனவே ஆதரவற்ற நான் தவம்செய்து உனது திருவடிகளைப் பேணுகின்ற அன்பருடன் கூடி, உன் அருளால் பிறவிப்பிணிதீர்ந்து அதன்பயனான மேலான விட்டின்பத்தில் திளைக்க அருள்வாயாக.

இலக்கணக்குறிப்பு : அறமோ - ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தது நவில் உண்மை - வினைத்தொகை. அருள்வாய் - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.

12.

ஆசிரியப்பா.

குருஎன வந்து குவலயம் தன்னில்
இருவினை நீக்கி எனைஅருகு இருத்தி
முப்பொருள் உண்மை மெய்ப்படக் கிளத்துவம்
வாட்டம்ஒன்று இன்றி கேட்டிநீ என்று

5. சிவமே சீவன் சேர்இரு மலமே
மாயை இரண்டுஎன்று ஆயஒர் ஆறும்
அநாதியே உளஎன்று எனாதுஉளம் ஒப்ப
நன்றுஎடுத்து இயம்பி மன்றமற் றவையுள்
முதற்பொருள் யாமே புற்கலன் நீயே
10. மற்றவை நான்கும் உற்றநெற்(கு) உமியும்
செம்பில் களிம்பும் பம்பிய வாறே
நின்னிடை நீங்கா மன்இருள் கட்டே

அவற்றுள்

- சிவமாம் எம்இயல் செப்பும் காலை
நித்திய நின்மல நிரஞ்சன நிராமய
15. நிற்குண நிச்சல நிர்விகா ரம்பம்
சுத்தம் முதன்மை தொலைவில் வியாபகம்
ஏகம் சுதந்தரம் இன்பம்நிர் விடையம்
சத்துவம் அகண்டிதம் தத்துவா தீதம்
ஆம்இவை முதலாத் தோம்அறும் இயல்பினம்

அதாஅன்று

20. ஆன்ம இலக்கணம் அறையுங் காலை
எந்நிறம் சார்தரும் அந்நிற மேயாய்
விளங்கும் தூய பளிங்கு போல
எம்மைச் சாரின் எம்இயல்(பு) எய்தும்
மலத்தைச் சாரின் மலத்து(பு)இயல்(பு) எய்தும்
25. நண்ணும் சார்ந்ததன் வண்ணமே யாயும்
சத்தைச் சார்வழி சத்தே யாயும்
அசத்தச் சார்வழி அசத்தே யாயும்
தயங்கும் திறனால் சதசத்து) ஆயும்

- அறிவித் தன்றி அறியா தாயும்
30. யாம்என்று உளமோ தாம்அன்று) உளவாய்
எண்ணிறந் தனவாய் நண்ணுவியா பகமாய்
தன்வயம் இலவாய்த் தலைவனை உளவாய்ச்
சிற்றறி வோடு சிறுதொழி லினவாய்
மலத்தடை யினவாய் வல்வினைக்கு ஈடாய்ப்
35. பல்வேறு) உடலம் தொல்பே ருலகில்
எடுத்துஎடுத்து எய்க்கும் இயல்பின வாயும்
ஆயபல் இயலது மேயஆன் மாவே
அவைதாம்
ஆணவம் ஒன்றே அமைவிஞ் ஞான
கலர்கள் என்னச் சிலர்உளர் அவரே
40. அநாதியே ஒருமலம் அமைந்தோர் என்றும்
விஞ்ஞா னாதி விளம்பும்மை வகையால்
ஏனை இருமலம் இரிந்தோர் என்றும்
இருவகை யாக இயம்பப் படுமே
அதாஅன்று
ஆணவம் கன்மம் அமையும் பிரளயா
45. கலர்கள் என்னச் சிலர்உளர் அவரே
அநாதியே இருமலம் அமைந்தோர் என்றும்
பிரளயத் தால்மல பெந்தம் பெயர்ந்தே
இருமலம் உடையார் என்றும் என்றும்
இருவித மாக இயம்பப் படுமே
அதாஅன்று
ஆணவம் கன்மம் ஆர்தரு மாயை
எனுமும் மலங்களும் இயற்கையின் உளராய்
சகலர் என்னத் தயங்குநர் பலரே
அதாஅன்று
பாச இலக்கணம் பகருங் காலை
ஆணவம் கன்மம் மாயைமா யேயம்
55. திரோதை என்னத் திகழும் ஐவகையாய்
அவற்றுள்
ஆணவம் ஏகமாய் ஆருயிர் தோறும்
வெவ்வே றாகி விரகுஐந் தொழிலையும்
மறைத்து நின்றே மருவிய தத்தம்
கால எல்லையில் கடக்கும் அநேக
60. சத்திகள் உடைத்தாய்ச் சடம்ஆ கும்மே
கன்மமோ அவ்அணுக் கன்மனம் வாக்குக்
காயம்என்று) இயம்ப ஆயமூன் றானும்
இயற்றிய புண்ணியம் இரும்பா வம்மே
இவைதாம்
எய்திய பிறப்பில் இயற்றிய பொழுதில்
65. ஆகா மியம்என்று) அடைபவம் தோறும்
இங்ஙனம் ஆக ஈட்டப் பெற்றுப்
பக்குவம் உறும்வரை பகர்மதி தத்துவம்
ஆதர வாக அமைமா யையிலே
கிடக்கும் பொழுது கிளர்சஞ் சிதம்என்று)
70. இவற்றுள் பக்குவம் எய்திய அவைதாம்

மேல்வரும் உடலையும் மெய்யது கொண்டு
துய்க்கப் பெறும்சுக துன்பங் களையும்
தந்துப யன்படு ததிபிரா ரத்தம்
என்று)அபி தானம் ஏற்கும் என்ப
இனியே

75. மாயையோ விந்து மோகினி மானே
எனமு வகையாம் இவைகளின் உள்ளே
முன்னவை இரண்டும் மொழியின்நித் தியமே
பின்னது பின்னதால் பிறத்தலின் அறித்தம்
அவற்றுள்
சுத்தம்நித் தியமாய்த் துலங்குவியா பகமாய்
80. அருவமாய்ச் சடமாய் ஆன்றசொல் வடிவும்
சுத்தம்ஆ கியபொருள் வடிவும் தோன்றற்கு)
ஆதிகா ரணமாய் அலமரல் செயாததாய்
ஒருமலம் உடையார்க்கு) உறுதனு முதலாய்
வயங்கும்; அசுத்த மாயையோ என்னில்
85. நித்தம் வியாபகம் நிகழ்அரு வம்சடம்
எனும்நான்கு) இயலோடு) இயம்பு பிரளயா
கலர்க்குத் தனுவொடு கரணம் புவன
போகம் சுத்தா சுத்தமாய்ப் பொருந்தி
மயக்கும் செய்வதாய் மருவும் என்ப;
90. பகுதியின் பான்மை பகரும் காலை
விந்துமே லாகி விளங்கி இருப்பது)
ஆனதின் கீழாய்த் தணிந்த மோகினியின்
தூலம்ஆ கியபரி ணாமம்அது) ஆகி
மும்மலத் தினர்க்கே மொழிதநு கரண
95. புவனபோ கம்மாய்ப் பொருந்தி நாளும்
ஆன்ம அறிவோடு) அவாத்தொழில் இவற்றை
ஏகதே சத்தன ஆக இயற்றி
மயக்கமே செய்யும் வைந்தவம் விந்தின்
காரியம் ஆகிக் கலந்திடும் உயிரை,
100. திரோதை யாது)எனச் செப்பும் காலை
ஆணவம் கன்மம் ஆர்தரு மாயை
என்னும்மும் மலங்களை இருந்தொழிற் படுத்தி
பாகம் வருத்து)எம் பகர்ஒரு சத்தியே
இவையே முப்பொருள் அவைஇ லக்கணம்
எனினும்
105. வண்ணான் புடவையின் மாசினைக் கூட்டி
முன்உள மாசையும் முடிப்பதே பொருவக்
காரணம் அதனுக்கு) இயைகா ரியமாய்
மாயை கன்மம் மருவறச் சேர்த்து
வன்மலப் பகையை மாற்றுவ நுமக்கே
இதனால்
110. பக்குவம் எய்திய பான்மையர் பலரே
அதனால்
ஒருமலம் உடையார்க்கு) உணர்விற்கு) உணர்வாய்
இருமலம் உடையார்க்கு) ஈரிரு புயமும்
காள கண்டமும் கண்உறு நுதலும்

உறும்ஓர் உருவோடு உற்றுநன்கு அருள்வோம்

115. மானைக் காட்டி மான்பிடிப் பதுபோல்
மூழ்குநும் போலும் மும்மலத் தார்க்கே
அருள்வான் வேண்டி அருளால் இனைய
மானிட வடிவம் வகித்துநாண்(டு) எழுந்தனம்
என்று பலவா எடுத்துஎடுத்து இயம்பிக்
120. கன்றிய மலநோய்க் கட்டுஅகன்று எய்தும்
ஒன்றி ஒன்றா உண்மையும் உரைத்தே
புழுத்த நாயினும் புன்மையேன் ஆய
கல்லா அறிவில் கடைபட்ட டேனைத்
தன்அடி போற்றும் தரத்தில் நிரீஇ
125. இன்னருள் வழங்கி ஏன்று கொண்டனன்
கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமரம் பாடும் பூமரச் சோலை
வளம்எலாம் குலவும் இளமர்நற் பதியில்
ஒங்குஒளி ஞானப் பிழம்பாய்
130. வயங்குமெய் கண்ட மாதவ நிதியே.

குறிப்புரை : அடி: 1 - 12. குவலயம்= உலகம். இருவினை= கொடியவினை - நல்வினை, தீவினை. .
மெய்பட= உண்மையொடு பொருந்த. முப்பொருள்= பதி, பசு , பாசம். கிளத்தும்= கூறுவோம். வாட்டம்=
குறைவு. கேட்டி= கேள். சீவன்= உயிர். இருள்= பெரியஇருளாக விளங்கும் ஆணவம். மலம்= கன்மம்
(மலம்= அழுக்கு) மாயை இரண்டு= சுத்தமாயை , அசுத்தமாயை ஆகிய இரண்டு. அநாதி= காலஎல்லை
யில்லன். ஒப்ப= இசைய. அவையுள்= அவற்றுள். முதற்பொருள்= முதன்மையான பொருள். புற்கலன்=
ஆன்மா. நெற்கு உற்ற= நெல்லில் உள்ள. பம்பியவாறு= ஒளிந்திருக்கிறது போல். மன் கட்டு இருள்=
நிலையாகக் கட்டப்பெற்ற இருள்.

பொழிப்புரை : அடி 1 - 12. இவ்வுலகத்தில் குருவாகத் தோன்றி, எமது நல்வினை தீவினைகளை
நேராக்கி, என்னை உன்னருகில் இருத்தி, பதி பசு பாசம் ஆகிய முப்பொருள்கள்பற்றி உண்மையொடு
பொருந்தக் குறைவின்றிக் கூறுகிறோம்; நீகேட்பாயாக என்னுடைய முப்பொருள் பற்றியுண்மைகளைக்
கூறத் தொடங்கினார். “ சிவமாகிய பதி, சீவனாகிய ஆன்மா, சீவனைச்சேர்ந்த இருளாகிய ஆணவமலம்,
கன்மமலம், சுத்தமாயை அசுத்தமாயை ஆகிய இருமாயைகள் திரோதம் என்ற ஆறும் காலஎல்லை கடந்து
உள்ளன என்று என்மனத்துக்கு இசைய, நன்முறையில் எடுத்துக் கூறுவேன். அம்முப்பொருளுள்
முதன்மைப்பொருள் - பதி. நீ ஆன்மா. ஆறில் எஞ்சிய நான்கும் நெல்லில்உமியும், செம்புஉலோகத்தில்
களிம்பும் ஒளிந்திருப்பது போல், ஆன்மாவாகிய உன்னை நீங்காது கட்டப்பெற்றுள்ள இருள்ஆகும்.

விளக்கம் : சிவபரம்பொருளே தன்மக்களைக்கடைத்தேற்றக் குருவாய் வருவார் என்பது
சைவசாத்திர மரபு. இதனைத் திருமந்திரம் “ குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி ” (1581) என்றும்
விநாயகர் அகவல் “ குருவடிவாகிக் குவலயம் தன்னில் திருவடி வைத்து ” என்றும் கூறும்.

ஆதி என்பது ஒருவாறு காலஎல்லை வரையறுக்கும் நிலையினது. அநாதி என்பது
எவ்வகையாலும் காலஎல்லை வரையறுக்க இயலாதது. ஆணவம் கன்மம் இருமாயைகள் ஆகியநான்கும்;
நெல்லை உமி மூடியுள்ளதுபோல ஆன்மஅறிவை முற்றாக மூடிஇருத்தல், செம்புஉலோகத்தில் எங்கும்
களிம்பு பரவிஇருத்தல், ஆன்மஅறிவில் நான்கும்கலந்து உள்ளமை ஆகிய இருவேறு தன்மைகளை விளக்க
இருவேறுஉவமைகள் கூறினார்.

குறிப்புரை : அடி - 13 - 19. எம்இயல்= குருவாகிய / சிவமாகிய எமது இயல்பு. நித்திய=நிலையான.
நின்மலம்= மும்மலமில்லாத. நிரஞ்சனம்= இருளில்லாத / களங்கமில்லாத. நிராமயம்= அருபியான. நிர்விகாரம்
= விகாரமின்மை.- ஞானம். பரம்= மேன்மை. சுத்தம்= தூய்மை. தொலைவு இல் வியாபகம்= எல்லையற்ற
வியாபகம்(வியாபகம்= பரவி இருத்தல்) ஏகம்= ஒப்பற்ற ஒன்று. சுதந்தரம்= கட்டுப்பாடு இன்மை. இன்பம்=
பேரின்பம். நிர்விடையம்= ஆசையின்மை - பற்றின்மை. சத்துவம்= சத்துவகுணம். . அகண்டிதம்= எங்கும்
நிறைதல். தத்துவாதீதம்= தத்துவம்கடந்ததன்மை. தோம்= குற்றம். அதாஅன்று= மேலும்.

பொழிப்புரை : குருவாக வந்துள்ள சிவமாகிய எமது இயல்பினைக் கூறும்போது; நிலையானதும், மும்மலமில்லாததும், களங்கமில்லாததும், அருபியானதும், குணவிகாரமில்லாததும், சலனமில்லாததும், விகாரமில்லாததும், தூய்மையேவடிவும், யார்க்கும் எவற்றுக்கும் முதன்மையும், எல்லையற்றுப் பரவி இருத்தலும், ஒப்பற்ற ஒன்றேயானதும், கட்டுப்பாடற்றதும், இன்பமே வடிவானதும், பற்றின்மையும், சத்துவ வடிவும், எங்கும் நிறைந்திருத்தலும், தத்துவங்கட்கு அப்பாற்பட்டதும் ஆகிய இத்தன்மை முதலியனவாக, குற்றமில்லாத இயல்புடையேம் நாம் - பதி. மேலும்;

குறிப்புரை : அடி 20 - 37. அறைதல்= சொல்லுதல். சார்தல்= சேர்தல். வாய்ந்தும்= பெற்றும். நண்ணும்= தான்பொருந்திய. சத்து= அறிவு உடையபொருள். அசத்து= அறிவில்லாத பொருள். சதசத்து= அறிவும் அறிவினமையும் உடையது. யாம் என்று உளமோ தாம் என்று உளவாய்= சிவமாகிய நம்மைப்போல் உயிர் ஆகியநீயும் அநாதி. வியாபகம்= எங்கும்பரவியுள்ளது. தன்வயம்= தற்சுதந்தரம். சிறுதொழில்= அற்பச்செயல். மலத்தடை= மும்மலத்தால் தடுக்கப்படல். வல்வினை= கொடிய வினை. உடலம்= பிறப்பு. எய்க்கும்= இளைக்கும். ஆய= ஆன. ஏய= பொருந்தியது.

பொழிப்புரை : ஆன்மாவின் இலக்கணத்தைக் கூறத்தொடங்கினால்; “அது, தான்சேரும்பொருளின் நிறத்தைப் பெறும் பளிங்குபோல், (ஆன்மா) எம்மைச் சார்ந்தால் எமதுஇயல்புடனும், மலத்தைச் சார்ந்தால் மலத்தின் இயல்புடனும் விளங்கும்; தான்பொருந்தச் சார்ந்ததன் தன்மையுடையதாய், அறிவுப்பொருளைச் சாரின் அறிவுப்பொருளாகவும், அறிவில்லாததைச் சாரின் அறிவில்லாததாயும் விளங்குவதால் சதசத்து ஆகவும், ஒருவர் அறிவித்தாலன்றித் தானே அறியாததாய், இறையாகியநம்மைபோலக் காலஎல்லைகடந்த அநாதிப்பொருளாய், எண்ணற்றனவாய், பொருந்திய வியாபகப்பொருளாக, தன்சுதந்திரம் இல்லாததாய், தனக்குத்தலைவனை உடையதாய், சிற்றறிவும்சிறுதொழிலும் உடையனவாய், மும்மலத்தால்தடுக்கப் பெறுவனவாய், தத்தம் இருவினைகளுக்கு ஒத்தவாறு தொன்மையான இப்பேருலகில் பல்வேறு உடம்புகளைப் பிறப்பினால் எடுத்தல் முதலிய இயல்புகள் உடையது ஆன்மாவாகும்.

விளக்கம் : அடி 21 முதல் 27 வரை ஆன்மாவின் சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் இயல்பினை உரைத்தார். இதனைத்திருக்குறள்;

“ நிலத்து இயல்பால் நீர்திரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு

இனத்துஇயல்பது ஆகும் அறிவு “ (452)

“ இனத்தானாம் இன்னான் எனப்படும் சொல் (453)

“ இனத்து உளதாகும் அறிவு (454) என்றும் இயம்பும்.

உயிரின் வியாபகம் :

உயிரின் வியாபகம்பற்றித் தக்கசிலரிடம் கேட்டபோது அவர்கள் தந்த விளக்கத்தை என்னால் ஏற்கவியலவில்லை. இந்நிலையில் குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தின் 45ஆவது குருமகாசந்நிதானம் தமிழ்மாமுனிவர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களிடம் உயிரின் வியாபகம்பற்றிக் கேட்டேன். அவர்கள் வழங்கிய விளக்கம் வருமாறு : புல்முதல் மனிதன் ஈறான உயிர்ப்பொருள் அனைத்திற்கும் உள்ளம் உண்டு. உயிரும் உள்ளமும் பிரித்தற்கியலாது ஒன்றுபட்டு நிற்பன. எனவேதான் சிவஞானபோதம் (கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு) உயிர் என்று குறிப்பிடவேண்டிய பலவிடங்களில் உயிரை, உள்ளம் என்றே குறிப்பிடுகிறது. உயிர்கள் எல்லாம் உயிரைபிரிக்கவியலாத உள்ளமும்உணர்வும் உடையன என்பதை, பிரிக்கப்படாத முன்னைய வங்காளதேச அறிவியல்மேதையாகிய ஜெ. சி. போஸ் (செகதீச சந்திர போஸ்) பல்வேறு கருவிகளின்மூலம் நிறுவி உலகிற்குக்காட்டினார். எனவே உள்ளம் இருக்குமிடத்தில் உயிருமிருக்கும் என்பது புலனாகும். இந்நிலையில் நீ இங்கிருக்கும்போதே, உன்புவாளுரில்உள்ள நண்பரை அல்லது வெளிநாட்டுநண்பரை ஆழமாகநினைத்தால், நினைக்கும் அப்போதுமட்டும் உன்உள்ளத்தைப்பிரியாத உயிரும் உன்நண்பருடன் அங்கு இருக்கிறது என்றுபொருள். பின் வேறொரு இடத்து நண்பரை நினைக்கும்போது உள்ளத்துடன் உயிரும் அவ்விடத்து அவரிடம்அமையும். இவ்வாறு உயிர் உள்ளத்துடன் எல்லாவிடத்தும் அவ்வப்போது வியாகமாய் இருப்பதை ஏகதேச வியாபகம் என்பர். அதனால்தான் ஸ்ரீ குமரகுருபர அடிகள் தன்குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ மாசிலாமணிதேசிகரைப் போற்றும் பண்டாரமும்மணிக்கோவையில் இறைவனாகிய குருவே “ நானும் உன்னைப்போல் வியாபகம்

“ வியாபகம் நினக்கு உளது யாமும் அஃது உளமே “ (பா. 8) என்கிறார் என்று விளக்கினார்கள்.

யாம் என்று உளமோ தாம் அன்று உளவாய் : பதியும் ஆன்மாவும் அநாதி :

“ என்றுநீ அன்றுநான் உன்னடிமை ” (தாயுமானவர். சுகவாரி. 7)

உயிர் பல்வேறுஉடலம் எடுத்து எடுத்து எய்க்கும் இயல்புடையது :

“ புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகி

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் ” (சிவபுராணம்)

ஆணவம்ஏகம், ஆருயிர் தோறும் வெவ்வேறாகி விரகையும் தொழிலையும் மறைத்து நிற்பது “

“ இருளானது அன்றி இலதுஎவையும் ஏகப்

பொருளாகி நிற்கும் பொருள் ” (திருவருட் பயன். 22)

குறிப்புரை : அடி 38 - 43 : அமை= அமைந்த. ஒருமலம்= ஆணவமலம். மைவகை= ஆணவமல வகைப்பட்ட. இருமலம் இரிந்தோர்= கன்மமலம் மாயாமலம் இரண்டும்விலகியவர் (ஆணவம் மட்டும் உடையவர்)

பொழிப்புரை : ஆணவமலம் ஒன்றுமட்டும் அமைந்த குற்றமற்ற விஞ்ஞானகலர் எனப்படுவோர் சிலர் உண்டு. அவர்கள் அநாதிகாலந்தொட்டே ஆணவமலம் உடையவர் என்றும், ஞானம் பெற்றவகையில் எஞ்சிய கன்மமலம், மாயாமலம் ஆகிய இரண்டும் விலகியவர் என்றும் இரண்டுவகைப்படுவர். விஞ்ஞானகலர்= குற்றமற்ற ஞானத்தால் வீடுபெறுவோர்

குறிப்புரை : 44 - 49. பிரளயாகலர்= ஊழியில் வீடுபெறுவோர். இருமலம்= ஆணவம் கன்மம். மலபெந்தம்= மலக்கட்டு. பெயர்ந்து= நீங்கி. (ஆணவம் கன்மம் மட்டும் உடையவர்.)

பொழிப்புரை : ஆணவம் கன்மம் என்ற இருமலங்கள்மட்டும் அமைந்த பிரளயாகலர் எனப்படுவோர் சிலர் உளர். இவர்கள் அநாதிகாலம் தொட்டே இவ்விருமலமுடையவர் என்றும், பிரளயத்தில் மாயாமலக்கட்டுநீங்கி, எஞ்சிய ஆணவம் கன்மம் மட்டும் உடையவர் என்றும் இருவகைப்படுவர். (பிரளயம்= ஊழிக்காலம்)

குறிப்புரை : அடி 50 - 52. ஆர்தரு= அனுபவிக்கின்ற. இயற்கை= இயல்பாக. சகலர்= ஆணவம் கன்மம் மாயை என்ற அனைத்துமலத்தாலும் தாழ்ந்தவர். தயங்குநர்= விளங்குவோர்.

பொழிப்புரை : ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களும் இயற்கையாகவே உள்ளவராய்ச் சகலர் என்றபெயருடன் விளங்குகிறவர் பலராவர்.

குறிப்புரை : அடி 53 - 55. மாயேயம்= மாயையால் ஆன தனு கரண புவன போகங்கள் - உடம்பு கருவிகள் உலகு அனுபவப்பொருள்கள். திரோதை= மறைப்பாற்றல். ஐவகை= ஐந்துவகை.

பொழிப்புரை : பாசங்களின் - கட்டுகளின் இலக்கணம் கூறும்பொழுது அவை ஆணவம் கன்மம் மாயை மாயேயம் திரோதை எனஐந்துவகையில் விளங்கும்.

குறிப்புரை : அடி 56 - 63. ஏகமாய்= ஒன்றேயாக. விரகு= அறிவு. தொழில்= செயல். மருவிய= பொருந்திய. காலஎல்லையுள் கடக்கும்= கால அளவில்நீங்கும் - ஆற்றல்கெடும். சடம்= உயிரற்றது. அணுக்கள்= உயிர்கள். இயம்ப ஆய= சொல்லப்படும். இரும்= கொடிய.

பொழிப்புரை : ஒன்றேயான ஆணவம் உயிர்கள்தோறும் பொருந்தி, வெவ்வேறு வகையினதாய், உயிரின் அறிவையும் செயலையும்மறைத்துநின்று, தனக்குரிய காலஎல்லையில் தனதுஆற்றல் கெட்டொழியும். அநேகசத்திகள் உடையதாயினும் அது உயிரற்றது. கன்மமென்பது உயிர்கள் தமதுமனம். சொல், உடம்பாலான செயல் ஆகிய மூன்றாலும் இயற்றும் புண்ணியம் மற்றும் கொடியபாவம்ஆகும்.

குறிப்புரை : அடி - 64 - 74 . எய்திய= அடைந்த - பிறந்த. இயற்றியபொழுதில்= செய்தஅப்போது. ஆகாமியம்= முன்பிறப்பில் செய்ததன்பயன் பின்பிறப்பில் வருவது. பவம்தொறும்= பிறவிகள் தோறும். ஈட்டப்பெற்று= சேர்த்துவைக்கப்பெற்று, பக்குவம் முற்றும்வரை= பக்குவம்முழுதாகும் வரை. மதித்தத்துவம் ஆதரவாக அமையும்= அறிவு என்னும் தத்துவத்தில் பொருந்தி. சஞ்சிதம்= அனுபவித்ததுபோக எஞ்சியது. இவற்றுள்= அனுபவித்தது போக எஞ்சியதான சஞ்சிதத்தில். மேல்வரும்= இனிவரவுள்ள. உடலையும்=

உடம்பையும். மெய்யதுகொண்டு= உடம்பினால். துயக்கப்பெறும்= அனுபவிக்கப்பெறும். பிராரத்தம்= பழவினை. அபிதானம்= பெயர்.

பொழிப்புரை : அடி 64 - 74. பிறந்த பிறப்பில் செய்த அப்போது அதுஆகாமியவினையாய் முன்பிறப்பில் செய்தவினையின்பயனுடன் பின்னைப்பிறவிகள்தோறும் சேர்த்துவைக்கப்பெற்று, அவை பக்குவப்படும்வரை மதித்துவம் அதற்கு ஆதரவாக அமையும் மாயையில் கிடக்கும்பொழுது சஞ்சிதவினையாய்ப் பக்குவம் அடைந்தவை, அடுத்துவரும் உடலையடைந்து அனுபவிக்கப்பெறும் இன்பம் துன்பம் ஆகியவற்றைத்தருபவை பிராரத்தம் - பழவினை என்று பெயர்பெறும்.

விளக்கம் : ஆகாமியம் = முன்பிறப்பில் செய்யப்பெற்று அடுத்தபிறப்பில் அனுபவிக்கும்பொருட்டுப் பக்குவப்படுவது. சஞ்சிதம்= முன்பிறப்பில் ஈட்டிப் பக்குவப்பட்டதில் இருந்து எடுத்து அனுபவித்ததுபோக எஞ்சி இருப்பது. பிராரத்தம்= இப்பிறப்பில் அனுபவிக்கும் கன்மம் / ஊழ்.

குறிப்புரை : அடி 75 - 78. முன்னவை இரண்டு= முன்னுள்ள விந்து மோகினி. நித்தியம்= நிலையானவை / அழியாதன. பின்னது= மான். பின்னதில்பிறத்தலால்= மோகினியில் பிறப்பதால்.. அறித்தம்= நிலையாதது.

பொழிப்புரை : மாயை; விந்து மோகினி மான் என்று மூவகைப்படும். இவற்றுள் விந்து மோகினி ஆகிய இரண்டும் நிலைத்தவை. மான் என்பது மோகினியில் தோன்றுவதால் நிலையாதது.

குறிப்புரை : அடி 79 - 84. சுத்தம்= சுத்தமாயை. வியாபகம்= எங்கும்பாவியது. ஆதிகாரணம்= முதற்காரணம். அலமரல்= துன்பம். தநு= உடம்பு. வயங்கும்= விளங்கும்.

பொழிப்புரை : சுத்தமாயை அசுத்தமாயை இரண்டனுள், சுத்தமாயை எங்கும்பரவியதாய், உருவமில்லாததாய், உயிரிலாததாய், சிறந்த சொல்வடிவம், தூயபொருள்வடிவம் ஆகிய இரண்டும் தோன்றுவதற்கு முதற்காரணமாய், துன்பம் செய்யாததாய், ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு வாய்த்த உடம்பு முதலியனவாக விளங்கும்.

குறிப்புரை : அடி 85 - 89. நித்தம்= அழியாமை, வியாபகம்= எங்கும்பரவி இருத்தல். சடம்= உயிரில்லாதது. தனுவொடு கரண புவன போகம்= உடல் உடற்கருவிகள் உலகம் அனுபவப்பொருள்கள். சுத்தாசுத்தம்= சுத்தமும் அசுத்தமும் உடையது. மயக்கும்செய்வதாய்= அறிவை மயக்கமும் செய்வதாயும்.

பொழிப்புரை : அடி 85 - 89. அழிவினமை, எங்கும்பரவல், அருவம், உயிரின்மை ஆகிய நான்கு இயல்புகளுடன் பிரளயாகலர்க்கு உடம்பு, உடம்பின்கருவிகள், உலகம், அனுபவப்பொருள்கள்ஆகியனவாய்ப் பொருந்தி அறிவை மயக்குவதாயும் அமையும்.

குறிப்புரை : அடி 90 - 98 (செய்யுமென்பதுமுடிய) பகுதி= பிரகிருதிமாயை - உலகிற்கு மூலமான மாயை. கீழாய்த்தணிந்த= கீழ் ஆற்றல்குறைந்த. தூலமாகிய பரிணாமம்= உருவுடன்கூடிய வளர்ச்சி. மும்மலத்தினர்= சகலர். நாளும்= எப்போதும். ஆன்ம அறிவு= உயிரின் அறிவு. அவா தொழில்= ஆசை செயற்படுதல். ஏகதேசத்தனவாக= அரிதின். மயக்கமே செய்யும்= அறிவை மயக்குதல்மட்டும் செய்யும்.

பொழிப்புரை : பிரகிருதி மாயையின் தன்மையைச் சொல்லும்போது அது, விந்துவிற்குக்கீழ்ப்பட்டு, தான்அதற்குக் கீழ்ஆற்றல்குறைந்த மோகினியின் தூலபரிணாமமாய் - உருஉடன் வளர்ந்ததாய், சகலருக்கே உரிய உடல் கருவி உலகம் அனுபவப்பொருள்களாகப்பொருந்தி, எப்போதும் ஆன்மாவின் அறிவுடன் ஆசை செயற்பாடு ஆகியவற்றை அரிதின் இயற்றி அறிவைமயக்குவதைமட்டுமே செய்யும்.

குறிப்புரை : அடி 98 (வைந்தவம் முதல்) - 99. வைந்தவம்= சுத்தமாயை அல்லது மகாமாயை. விந்தின் காரியமாகி= விந்துவினால் விளைவதாகி. உயிரைக்கலந்திடும்= உயிரொடு கலக்கும்.

பொழிப்புரை : அடி 98 - 99. சுத்தமாயை அல்லது மகாமாயை என்பது விந்துவின் விளைவாய் உயிரொடு கலந்திருக்கும்.

குறிப்புரை : அடி 100 - 104. திரோதை= மறைப்பாற்றல். ஆர்தரு= பொருந்திய. இருந்தொழிற்படுத்தி= நன்கு செயற்படுத்தி. பாகம்வருத்து= பக்குவம் வரச்செய்யும்.

பொழிப்புரை : அடி 100 - 104. மறைப்பாற்றல் பற்றிச் சொல்லப்புகுந்தால், அது ஆணவம் கன்மம் இவற்றுடன் கூடிய மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் நன்கு செயற்படுத்தி, உயிர்க்குப் பக்குவமுண்டாக்கும் புகழ்வாய்ந்த ஒரு சத்தியாகும். இவைதாம்கஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகியமும்பொருள் இலக்கணமாகும்.

குறிப்புரை : அடி 105 - 110. புடவை= துணி. மாசினைக்கூட்டி= மாசுஆகிய உவர்மண்ணைத்துணியுடன் சேர்த்து. முடிப்பது= தீர்ப்பது. பொருவ= போல. யாமே= இறைவனாம் குருமூர்த்தியாகியநாம். காரணம் அதனுக்கு இயைய= பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய வினைக்குஏற்ப. மருவற= குற்றம்தீர். மற்றுவம்=தீர்ப்போம்.

பொழிப்புரை : அடி 105 - 110. ஆடையின் அழுக்கைப்போக்கும் சலவைத்தொழிலாளி, அழுக்கான ஆடையின்அழுக்குநீக்கும் காரியத்திற்கு ஆடையுடன் உவர்மண் சேர்ப்பதுபோல், உயிர்களின் வினைகட்டு ஏற்ப மாயை கன்மங்களாகிய உவர்மண்சேர்த்து உம்மிடம் இருந்து கொடிய மலத்தால்விளையும் பகையாகிய பிறப்பைக் குற்றமற மாற்றுவோம். இதன்மூலம் பக்குவமடைந்தவர் பலராவர்

குறிப்புரை : அடி 111 - 112. ஒருமலம்= ஆணவமலம்.

பொழிப்புரை : அடி 111 - 112 . ஆணவமலம் மட்டுமேஉடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அவர்களது உணர்வில் அமைந்த உணர்வாய் இருந்து வீடுபேற்றினை அருள்புரிவோம்.

குறிப்புரை : அடி112 - 114. இருமலம்= ஆணவம் கன்மம், ஈரிரு புயம்=நான்கு தோள்கள்.காளகண்டம்= நஞ்சினால் கருமைநிறம்பெற்ற கழுத்து. கண் உறு நுதல்= நெற்றிக்கண். உறும் ஓர் உரு= பெற்றஒருருவம்.

பொழிப்புரை : அடி 112 -114- ஆணவம் கன்மம் ஆகிய இருமலம் உடையவர்களுக்கு, நான்குதோள்கள், நஞ்சினால் கருமைநிறம்பெற்ற கழுத்து, நெற்றிக்கண் ஆகியனபெற்ற திருஉருவுடன் வீடுபேற்றினை அருள்வோம்.

குறிப்புரை : அடி 115 - 121. மூழ்கு= மும்மலத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும். அருள்வான் வேண்டி= அருளும்பொருட்டு. வகித்து= பெற்று. ஈண்டு எழுந்தனம்= இங்கு வந்தோம். எடுத்து இயம்பி= பலவகையில் விளக்கி. கன்றிய= முதிர்ந்த. ஒன்றி ஒன்றா= பொருத்தமான ஒப்பற்ற.

பொழிப்புரை : அடி 115 - 121. ஆணவம் கன்மம் மாயை என்ற மும்மலங்களிலும் மூழ்கிக்கிடக்கும் உம்மைஓத்தவர்களுக்கு வீடுபேறு அருள்வேண்டி, மானைக்காட்டி மற்றொருமானைப்பிடிப்பதுபோல் நமது அருள்காரணமாக உம்மைப்போன்றமானிடவடிவம் கொண்டு உம்மைப்போன்றவர்களை ஆட்கொள்ள இங்குவந்தோம்.என்று முதிர்ந்த மலக்கட்டு நீங்கப் பொருத்தமான ஒப்பற்ற உண்மைகளைப் பலவகையில் கூறி,

குறிப்புரை : 122 - 130. புழுத்த= புழுக்கள் தோன்றிய. கல்லா= நன்றினைக் கற்காத. தரம்= தகுதி. ஏன்று= தாங்கி. கொங்குதேர்= தேனினைத் தேர்ந்து உண்டு. அம்சிறை= அழகிய சிறகு. தும்பி= வண்டு. காமரம்= சீகாமரப்பண். ஒங்கு ஒளி= பேரொளி.

பொழிப்புரை : 122 - 130. தேனினைத்தேர்ந்து பருகிவாழும் அழகிய சிறகுகளையுடைய வண்டுகள், மலர்ந்த சோலைகளில் சீகாமரப்பண்பாடும் சோலைகளுடன், பலவளங்களும் நிறைந்துவிளங்கும் இளமர் ஆகிய நல்லஊரில் பேரொளிவடிவிலான ஞானப்பிழம்பாக எழுந்தருளி, விளங்கும் மாபெருஞ்செல்வமாக விளங்கும் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர், புழுத்த நாயைவிடக்கீழானவனும் நல்லறிவில் கடைப்பட்டவனும் ஆகிய என்னைத் தனது திருவடிகளைப்போற்றும் தகுதியில் நிறுத்தி இன்னருள் வழங்கித்தாங்கிக்கொண்டான்.

13.

வெண்பா.

நிதியை நிலத்தைநன் நன்னேரிழையை வேண்டும்
மதியை உடையார் மருவார் கதியைஎம்
நொச்சியம்வாழ் மெய்கண்டான் நோன்தாட்குத் தக்காராம்
உச்சிதரே அல்லார் செய்யும்.

குறிப்புரை : நன்னேரிழை= அழகிய சிறந்த அணிகலம் அணிந்த மகளிர்.. மதி= அவன் அருள்பெறவேண்டும் அறிவு. கதியை மருவார்= வீடுபேறடையார். உச்சிதர்= மேலான தகுதியுடையவர். செய்யும்= வழங்கும்.

பொழிப்புரை : நொச்சியத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்டாரின் ஆற்றல்வாய்ந்த திருவடிகட்கு, மேலானகுணங்கள் இல்லாதவராய், செல்வம், நிலம், நல்ல அழகிய அணிகலன்அணிந்தமகளிர் இருப்பினும், தேவையானஅறிவு இல்லாதவர், மேலானவராய் இருப்பினும் வீடுபேறடையார்.

14.

கலித்துறை.

உவலைச் சமயிகள் ஒவ்வா உரைகொண்டு உவரிவைப்பில்
சவலைப் படுமனச் சங்கடம் தீர்த்துத் தமிழனைஆள்
திவளும் பொழில்இள மர்ப்பதி மெய்கண்ட தேவை அல்லால்
கவலைப் கடற்புகும் எத்தே வரையும் கருதிலனே.

குறிப்புரை : உவலை= பொய். சமயிகள்= சமயவாதிகள். ஒவ்வா= பொருந்தாத / தவறான.கொண்டு= ஏற்று. உவரி வைப்பு= கடல் துழலகு. சவலை= வருத்தம். திவளும்= பொலிவுடன் விளங்கும். தேவு= தெய்வம். கருதிலன்= நினைக்கவும் இல்லை.

பொழிப்புரை : பொலிவுடன் விளங்கும் சோலைகள் துழந்த இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்டதேவராகிய இறைவனே! உம்மைத்தவிர கவலைக்கடலில்வருந்தும் எந்தத்தேவரையும் நான் மனத்தால் நினைக்கவும் இல்லை. எனவே, கடல்துழ உலகில் சமயவாதிகள் கூறும் பொய்யானதும் பொருந்தாததும் ஆகியசொற்களை ஏற்று, வருந்தும் என்மனச்சங்கடத்தைத் தீர்த்து, ஆதரவில்லா என்னை ஆண்டருள்வாயாக.

விளக்கம் : பிறதெய்வங்கள் செத்துப்பிறக்கும் - அவைவீடுபேறு அடையாமையால்கவலைப்படுவன.

“ செத்துச்செத்துப் பிறப்பதே தேவுஎன்று

பத்தி செய்மனப் பாறை “ (திருமுறை 5.. ஆதிபுராணத் திருக். 2)

15.

விருத்தம்.

கருவேதனை அறவேஅருள் கருணப்பிர காச
உருவேஎனும் இளமர்ப்பதி உண்மைத்தரி சினியாம்
குருவேகுரு அவன்வாய்மலர் குலவும்சிவ ஞான
மருவேமலர் நூலேஇணை மருவாவன நூலே.

குறிப்புரை : கருவேதனை= பிறப்பாகிய துன்பம். உருவே= உருவம்தான். உண்மைத்தரிசினி= ஞானி. குருவே குரு= அக்குருவே குருவாவார். குலவும்= விளங்கும். சிவஞானமரு=[சிவஞானமாகிய நறுமணம். இணைமருவா= ஒப்பற்ற.

பொழிப்புரை : இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளி, பிறவித்துன்பம் ஒழிய அருள்புரியும் கருணப்பிரகாசராக உள்ளவர் திருஉருவே ஞானியின் உருவமாகும். அவரே குருஆவார். அவரதுதிருவாய் மலர்ந்த சிவஞானமாகிய நறுமணம்கமழும் நூலே - சிவஞானபோதமே - ஒப்பற்ற வளமான கருத்துடைய நூலாகும்

விளக்கம் : பிறவியும் துன்பமும் அளவற்றன :

“ எத்தனைதான் சன்மமெடுத்து எத்தனைநான் பட்டதுயர்

அத்தனையும் நீஅறிந்தது அன்றோ பராபரமே “ (தாயுமானவர். பராபரக். 44)

16.

ஆசிரியப்பா

நூல்பல தேர்ந்த நுண்புல முடைய
செந்தமிழ் மக்காள் செப்புவன் கேண்மோ
வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் ஆகிய முக்கண் மூர்த்தி
5. ஆதி நாளில் அருளிய முதல்நூல்
இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வம்
என்றுஎடுத்து இயம்பும் ஈரிரு மறையும்
காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம்
அசீதம் தீப்தம் தூக்குமம் சகச்சிரம்
10. அஞ்சுமான் சுப்பிர பேதம் விசயம்

நிச்சுவா சம்சுவா யம்புவம் ஆக்கி
னேயம் வீரம் ரௌரவம் மகுடம்
விமலம் சந்திர ஞானம் முகவிம்
பம்புரோற் கீதம் லலிதம் சித்தம்

15. சந்தா னம்சர் வோக்தம் பார
மேச்சுரம் கிரணம் வாதுளம் என்ன
நாலேழ் ஆக நவில்ஆ கமழும்
எனஇரு வகையாய் இலகும் என்ப
அவற்றுள்

உண்மைப் பொருளை ஒரேவழி உணர்த்தாது

20. அவரவர் பக்குவத்து அளவவிற் கேற்பப்
பலதே வரையும் பாற்பட வகுத்தே
கரும காண்டம், கஞலும் ஞான
காண்டம் என்ன ஈண்டு இரு வகையாய்
விளங்கும் திறனால் வேதம் பொதுவாய்

25. புவியோர்க்கு உரிய பூருவம் ஆமே
அதனால்

ஒன்றே பதிஅவ் ஒன்றும் சிவமே
என்றுஎடுத்து இயம்பி எண்ணில் ஆருயிர்கள்
அப்பொருள் எய்துபு அரும்பெறல் வாழ்வில்
தலைப்படு நெறியாம் சரியை கிரியா

35. யோக ஞான ஒழுக்கங் களையும்
இன்றி யமையா ஏனைய பிறவும்
செப்பும் திறனால் சிவாகமம் சிறப்பாய்
சத்தினி பாதத்து உத்தமர்க்கு உரிய
சித்தாந்தம் ஆகித் திகழ்ந்ததை யன்றே

35. அங்ஙனம் ஆய அவ்வா கமழும்
வடமொழி நன்கு வல்லார்க்கு அன்றி
ஏனை யோருக்கு எள்துணை யேனும்
பயப்பாடு இலவாம் பான்மை ஒர்ந்தே
முப்பொருள் உண்மை முறைபெற வகுத்துக்

40. கரதல ஆமலகம் கடுப்பக் காட்டித்
திடம்உறு மொழியாம் திராவிட மொழியில்
நாற்பால் நெறியின் மேற்பா லவர்க்கே
செவிதின் ஒருநூல் திகழ்தர அளித்தான்
அதுதான்

தன்பெயர் ஒருகால் தால்உறச் சாற்றினும்

45. வன்பவப் பகையை மாற்றும் மருந்தாம்
சிவஞான போதம்என் தெய்வத நூலே.

இனியே

அந்நூல் அருளிய அருட்பெரும் கொண்மு
ஆர்கொல் என்னில் அடியேம் உய்யப்
பெண்ணைப் பதிதூழ் வெண்ணைப் பதிதான்

50. கைதவம் இலாது செய்தவப் பயனால்
முன்னூல் மொழிந்த முழுமுதற் பொருளே
இந்நூற் பொருட்டாய் இருகண் மூர்த்தியாய்த்
திருஅவ தாரம் செய்தருள் செம்மல்
மெய்கண்ட நாமம் மேவுசிந் தாமணி

55. கற்றவர் உண்ணும் கற்பக நறுங்கனி
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மாமலை
எளியேன் உளமும் இளமர்ப் பதியும்
ஒருவாது உறையும் ஒப்பிலாச் சுடரே

ஆதலின்

ஞான காண்ட நன்னூ லாய

60. சாத்திரம் அதனைத் தமிழேம் உணர்ந்து
எங்ஙனம் வீடுபேறு எய்துவம் என்ன
உறுபெரும் கவலை ஒழிமின் ஒழிமின்
அந்நூல் சிரம்மிசை அமைவில் தாங்கி
இன்னோன் அமரும் இருந்தளி தூழ்ந்து
திருமுன் நின்று செங்கை கூப்பி
ஆனா அமுதே அருவே உருவே
ஞானா கரணே நன்றே ஒன்றே
ஊனே உயிரே உணர்வே உளமே
தேனே பாகே திருவே குருவே

65.

70. கண்ணே மணியே கதியே நிதியே
என்றுஎடுத்து ஏத்தி இருகணீர் வார
நெஞ்சம்நெக்கு உருகி நிற்பீ ராகில்
மலபரி பாகம் வாய்ப்ப

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துவிர் நீரே.

குறிப்புரை : அடி 1 - 18 நுண்புலம்= நுண்ணறிவு. கேண்மோ= கேளுங்கள். முனைவன்= பேரறிஞன். காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், திப்தம், தூக்குமம் , சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோடகீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம் , வாதுளம் என்பன 28 ஆகமங்கள்.

பொழிப்புரை : அடி 1 18. சிறந்த நூல்கள் பலவற்றையும் கற்றுத்தேர்ந்த நுட்ப அறிவு உடைய செந்தமிழ்நாட்டு மக்களே! கேளுங்கள். இருவினையின்றி விளங்கிய பேரறிஞனாகிய முக்கண் மூர்த்தியாம் சிவபிரான் அருளியது முதல்நூலாகும். அவை இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம், எண்கூறும் நான்மறையும் . குறிப்புரையில் குறித்தவாறு ஆகமங்கள் 28 ம் என்று இருவகைப்பட்டு விளங்கும்.

குறிப்புரை : 19 - 25 ஒரேவழி= ஒரேவகையாய். பக்குவம்= பக்குவப்பட்ட அறிவு. பாற்பட= தக் கவாறு, கஞலும்= கூறும். பூருவம்= பழைமையானது.

பொழிப்புரை : அவை உண்மைப்பொருளை - சிவபரத்துவத்தை ஒரேவகையில் உணர்த்தாமல் அவரவர் அறிவுபக்குவம், மனப்பக்குவத்திற்கேற்ப பவவகைத் தேவர்களுக்கும் பலவகையில் முதன்மைதந்து கூறும் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டம் என்று இருவகைப்பிரிவில் கூறுவதால் வேதம் உலகவர்க்குப் பொதுவானதாய் விளங்கும் பழைமையுடையதாகும்.

விளக்கம் : வேதம் பற்பல தேவர்களைக்கூறுகிறது. அது, துன்பமும் பிறப்பும் இறப்பும் உடைய பசுக்களாகிய தேவர்களுடன்; பிறவாயாக்கைப் பெரியோனும் இன்பம்தரும் ஞானமே - அன்பே வடிவானவனும் ஆகிய சிவபரம்பொருளையும் அவர்களுடன் ஒரேநிலையில் வைத்துக்கூறுகிறது. இதுபிழைன்பதை ஸ்ரீ குமரகுருபர அடிகள் தமது “ திருவாரூர் நான்மணி மாலை ” 21 ஆம்செய்யுளில் “ விலங்கினுள் மிக்கது விண்ணவர் தரு ” என்பதுபோல் என்று கூறுகின்றனர். இந்த உவமைமூலம் வேதத்தின் பிழையினைச் சுட்டிக்காட்டுவதுடன், சிவபரம்பொருளுக்கும் தேவர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைச் சிவஞானசித்தியாரின் “ உலகினை இறந்து செய் 68; “ தேவரில் ஒருவன்..... ” செய். 69; “ போகியாய் இருந்து..... செய் 70 ஆகிய செய்யுள்களை நினைவூட்டுகிறார். இப்பகுதியின் மேல்விளக்கத்தை அடியேன் இத்தளத்தில், திருவாரூர் நான்மணி மாலை செய்யுள் 21 க்கு எழுதியுள்ள விளக்கத்தில் காண்க. இந்திரன், வாயு.....நான்முகன் திருமால் முதலிய தேவர்களோடு ஒத்தவன் அல்லன்; அவர்களின் மேலானவன் சிவபிரான் என்பதுகருத்து.

வேதம்பொது என்றது, எல்லாத்தேவர்களுக்கும் முதன்மைகூறும் பொதுத்தன்மையுடையது, அத்தேவர்களை வணங்கும் அனைவர்க்கும் பொதுவனது என்றபொருள்தருவது ஆகும்.

எனவே,

குறிப்புரை : அடி 26 - 34. பதி= தலைவன். எய்துபு= அடைய. தலைப்படு= முதன்மையான. செப்பும் திறனால்= கூறும் ஆற்றலால். சத்திநிபாதத்து= அருள்சத்திபதிந்த. சித்தாந்தம்= முடிந்தமுடிபு. தலைப்படு= வாழும். சிறப்பு= சிவபிரானுக்கே முதன்மைதரும் சிறப்பும் இவனை வணங்கும் சத்திநிபாதர்க்குச் சிறப்பும். சித்தாதம்= முடிந்த முடிபு.

பொழிப்புரை : அடி 26 - 34. அனைவர்க்கும் தலைமையன் ஒருவனே. அத்தலைமை, சிவபிரானுக்கே உரியது என்று எடுத்துக்கூறி எண்ணற்ற அரியஉயிர்கள், அந்தச்சிவபிரானை அடையும்பொருட்டுத் தமது பெறுதற்கரிய வாழ்வில் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகிய நெறிகளையும் இன்றியமையாத பிறவற்றையும் பின்பற்றக் கூறும் தன்மையால் சிவாகமம் சத்திநிபாதம் பெற்ற சான்றோர்க்கு உரிய முடிந்தமுடிபு ஆகிவிளங்குகிறது.

விளக்கம் : சிவாகமங்கள், பெருந்தலைவனாகிய சிவபிரானின் அருளையும் அதுபெற விரும்பும் அருட்பதிவு பெற்றவர்க்குமட்டுமே உரியது என்பதால் சிறப்பு ஆகும்.

குறிப்புரை : அடி 35 - 46. எள்துணையும்= எள்ளளவும். பயப்பாடு= பயன்படுதல். கரதல ஆமலகம்= அங்கையின் நெல்லிக்கனி - தெளிவு. கடுப்ப= ஒப்ப. திடம் உறு= சிறப்பான. நாற்பால் நெறி= சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகியநெறிகள். ஒருநூல்= ஒப்பற்ற சிவஞானபோதநூல். தால்= நாக்கு. வன்பவப்பகை= கொடிய பிறவிப்பகை. தெய்வதம்= தெய்வத்தன்மை.

பொழிப்புரை : அடி - 46. அத்தகைய அந்த ஆகமநூல்கள் வடமொழியை நன்முறையில் கற்றவல்லவர்க்கு அல்லாமல், மற்றவர்க்கு எள்ளளவும் பயன்படாத தன்மையை நினைந்து, பதி பசு பாசம் ஆகிய முப்பொருள் உண்மைகளை முறைப்படி வகுத்துக்கொண்டு, அங்கையின் நெல்லிக்கனிபோல் தெளிவாக விளங்குமாறு, சிறப்புவாய்ந்த மொழியாகிய தமிழ்மொழியில் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகிய நெறியில் நடப்பவர் பொருட்டுச் சிறந்தமுறையில் ஒருநூலினைச் சிறப்பாக வழங்கினார் (மெய்கண்டார்.). அதன்பெயரை ஒருமுறை நாவினால் கூறினாலும்அது கொடியபிறவிப்பகையை மாற்றும் மருந்தாக விளங்கும். அது தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சிவஞானபோதம் என்ற நூலாகும்.

இலக்கணக்குறிப்பு : முப்பொருள், நாற்பால் நெறி - தொகைக்குறிப்புகள் . கடுப்ப - உவமஉருபு. பவப்பகை - உருவகம்.

குறிப்புரை : அடி 47 - 58. அருட்பெருங்கொண்மூ= மிக்கஅருள்பொழியும் மேகம். உய்ய= ஈடேற. பெண்ணைப்புனல்= பெண்ணையாற்று நீர். கைதவம்= வஞ்சனை. முழுமுதற்பொருள்= சிவபிரான். இந்நூல்= சிவஞானபோதம். மூர்த்தி = குரு. செம்மல்= தலைமையன். உண்ணும்= அனுபவிக்கும். ஒருவாது= நீங்காது.

பொழிப்புரை : அடி 47 - 58. சிவஞானபோதம் என்ற அந்நூலினை மிக்கஅருள்மழை பொழியும் மேகமாகப் பொழிந்தவன் யார் என்றால், அடியவராகிய நாங்கள் ஈடேற, பெண்ணையாற்றின் நீர்வளமுடைய வெண்ணெய்நல்லூர், வஞ்சனையின்றிச்செய்த தவத்தின்பயனால், முன்னை நூலினை அருளிய சிவபிரானே இந்தச்சிவஞானபோதநூலினையும் அருளும்பொருட்டு இரண்டுகண்களுடைய குருமூர்த்தியாய்த் தோன்றிய தலைமையன் ஆய், மெய்கண்டார்என்னும் திருப்பெயர்பூண்டசிந்தாமணியாய், கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனிய்யாய், பிறர்அறியாத மாணிக்கமாமலையாய், அற்பமான எனது மனத்தையும் இளமர்ப்பதியையும் நீங்காது எழுந்தருளியுள்ளவனாய் உள்ள ஒப்பற்ற ஞானச்சுடராவான்.

இலக்கணக்குறிப்பு : அருட்பெருங்கொண்மூ , சிந்தாமணி, கற்பக நறுங்கனி, மாணிக்க மாமலை, சுடர் - உருவகங்கள். ஒப்பிலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.

குறிப்புரை : அடி59 - 74. உறுபெரும் கவலை= மிகப்பெரிய கவலை. அந்நூல்= சிவஞானபோதநூல். அமைவில்= பொருந்த. இன்னோன்= மெய்கண்டதேவர். இரும்தளி= அருளில்பெரியதிருக்கோயில். சூழ்ந்து= வலம்வந்து. ஆனா= கெடாத. ஞானாகரனே= ஞானத்தின் இருப்பிடமே. ஒன்றே= ஒப்பற்றவனே. கதியே=

புகலிடமே. என்றுஎடுத்து= என்றுதொடங்கி. வார= சொரிய. மலபரிபாகம்= மலப்பக்குவம். நன்கு எய்துவிர்= வீடுபேறடைவீர்..

பொழிப்புரை : அடி59 - 74. எனவே, ஞானகாண்டசாத்திரமாகிய நன்னுலை ஏதுமறியாதநான் எவ்வாறு உணர்ந்து வீடுபேறு அடைவது என்ற மிகப்பெருங்கவலையை ஒழியுங்கள் ஒழியுங்கள்.. அந்தச் சிவஞானபோதநூலினைப் பொருத்தமுறத் தலையில் தாங்கி, மெய்கண்டதேவர் எழுந்தருளியுள்ள அருட்பொலிவுஅமைந்த திருக்கோயிலை வலம்வந்து, அவர் திருமுன்றின்று, கரவின்றிக்கைகூப்பி, கெடாத அமுதமே! அருவமானவனே - இறைவனே! எம்பொருட்டு உருவதாங்கியவனே! ஞானத்தின் இருப்பிடமே! நன்றே உடையானே! ஒப்பற்றவனே! எனது உடம்பே! எமது உயிரே! என் உணர்வே! என் உள்ளமே! தேனாய் இனிக்கின்றவனே! வெல்லப்பாகே! தெய்வமே! குருமூர்த்தியே! என்கண்ணே! என்கண்ணின் பாவையே! எமது புகலிடமே! செல்வமே! என்றுதொடங்கிப்போற்றி, இருகண்களிலும் கண்ணீர் சொரிய, உள்ளம் உருகி வழிபட்டால் மும்மலமும் பக்குவப்படும் . அதனால் எண்ணிய நன்கை - வீடுபேற்றை எண்ணியவாறே அடைவீர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : ஒழிமின் ஒழிமின் - முன்னிலை ஏவலில் வந்த அடுக்குத்தொடர்.

17.

வெண்பா.

நகரம் மகரம் நலிய வகரம்
யகரம் எனும்எளியேன் எய்திச் - சிகரம்
எனஇளமர் மேவியமர் இன்பார்மெய் கண்ட
தினகரனே நன்கு(அருளிச் செய்.

குறிப்புரை : நகரம் மகரம் வகரம் யகரம் சிகரம் என்பன நமசிவய என்ற திருவைந்தெழுத்தில் உள்ள ஐந்தெழுத்துகளைக்குறிக்கும். இவை முறையே, திரோதமலம்(மறைப்பாற்றல்) மலம், ஆன்மா, சத்தி, சிவன் ஆகியவற்றின் குறியீடுகள். தினகரன்= ஞானதூரியன்.

பொழிப்புரை : ஆன்மாவாகிய எளியேனிடம் உள்ள திரோதமாகிய மறைப்பாற்றலும்,ஆணவம்ஆகிய மலமும் தமது ஆற்றல் குன்றிக்கெட்டு நான் சத்தியாகிய திருவருளை அடைய, இளமரில் எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்டார் எனும் ஞான தூரியனே - சிவமே - எனக்கு நன்முறையில் அருள்வாயாக.

18.

கலித்துறை.

செய்யா வினைகளை யேசெக மீதினில் செய்துமனம்
நையா உழன்றது போதும்என் றேஇன்ற)உன் நற்சமுகம்
உய்வான் நனிஉளம் கொண்டு(அடுத்த தேன்இனி உன்அருளே
மொய்வாய் மலர்த்தட நொச்சிய மெய்கண்ட முன்னவனே.

குறிப்புரை : செய்யா= செய்த, நையா உழன்றது= நைந்து துன்புற்றது. உய்வான்= உய்யும்பொருட்டு. அடுத்தேன்= வந்துசேர்ந்தேன். மொய்வாய்= நெருங்குவாய். முன்னவனே= சிவபரம்பொருளே.

பொழிப்புரை : மலர்கள்மலர்ந்த குளங்களுடைய நொச்சியத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்டார் ஆகிய சிவபரம்பொருளே! இதுவரை செய்தசெயல்களையே நான்செய்து இவ்வுலகில் மனம்நைந்து துன்புற்றதுபோதும் என்றுமனத்தில் உறுதியானமுடிவெடுத்து ஈடேற, இன்று நன்மையருளும் உன்திருமுன் வந்தேன். இனி நீஉன்அருளுடன் என்னை நெருங்குவாயாக - அருள்வாயாக.

இலக்கணக்குறிப்பு : செய்யா, நையா - செய்யாஎன்னும் வாய்பாட்டு வினைஎச்சங்கள். உய்வான் - வானீற்று எதிர்கால வினைஎச்சம். மொய்வாய் - முன்னிலை வினைமுற்று.

19.

விருத்தம்.

முற்பலப்பல் உற்பவத்து முயன்றுநற்றவம் முற்றிய
மோனஞான வரோதயப்பர முத்தராம்அவர் அன்றியே
புற்புதம்பொரும் உடலையேநிலை என்றுபொய்ப்பொருள் செய்துவெம்
புவையார்வயம் ஆகிவீண்படு புன்மையாளருக்கு(ஒல்லுமோ
கற்பகப்பொழில் கண்டுமண்டு(இவை கமழ்செழுங்கவி னுக்குஒருக்
காலும்ஒவ் விலம்எனக் கருதிவான்மறை யத்திகழ்

அற்புதப்பல சோலைதழ்தரு மணிநொச்சிய நச்சிய

அமலரூபமெய் கண்டதேசிகன் ஆன்றநூற்பொருள் காணவே.

குறிப்புரை : பற்பல் உற்பவம்= பலப்பல பிறப்பு. முற்றிய= முதிர்ந்த. வரோதயம்= மேன்மையால் தோன்றிய. பரமுத்தர்= மிகச்சிறந்த முத்தர்கள். அன்றி= அல்லாமல். புற்புதம்= நீர்க்குமிழி. பொய்ப்பொருள்= நிலையல்லாத செல்வம். வெம்= விரும்பும். வீண்படு= வீணாகும். ஒல்லுமோ= இயலுமோ - இயலாது. கருதி= கருதுமாறு. ஒவ்விலம்= ஒப்பாகமாட்டோம். மறைய= மறையுமாறு. அமலரூப= மலமிலாவடிவு. நூல்= சிவஞானபோதம். காணவே= கண்டால்.

பொழிப்புரை : வானுலகக் கற்பகச்சோலையானது, (நொச்சியத்தில்) மண்டியுள்ள மணம்கமழ வாணமறைக்கும் செழுமையான அற்புதப்பல சோலைகளைக்கண்டுநாம் இவற்றுக்கு ஒருபோதும் ஒப்பாகமாட்டோம் என்றுகருதும் அழகியசோலைகளுடைய நொச்சியத்தை விரும்பியுள்ள மலமில்லாத வடிவனாகிய மெய்கண்டாராகிய குருவின் மிகச்சிறந்த சிவஞானபோதத்தின் பொருளை மேற்கொள்வது என்பது; முன்னைப்பற்பல பிறப்புகளில் தவம்முயன்று செய்ததால் உண்டான மோனஞானமேன்மையால் பிறந்த முத்தரைத் தவிர; நீர்க்குமிழி ஒத்த உடம்பை அழிவற்றது என்று பொய்யாகப்பொருள்கொண்டு, தாம் விரும்பும் மகளிர்வயப்பட்டு வாழ்வை வீணாக்கும் அற்பருக்கு இயலாதது ஆகும்.

இலக்கணக்குறிப்பு : இச்செய்யுள் உயர்வுநவிர்சியணி, தற்குறிப்பேற்றவணியும் ஆம்.

20.

ஆசிரியப்பா.

- காடும் மலையும் கனலும் புனலும்
தேடி ஓடித் தெறுபசிக்கு உடைந்து
காயும் கனியும் காற்றும் சருகும்
அருந்திப் பன்னாள் அருந்தவம் கிடந்தே
5. என்(பு)எழும் யாக்கையர் ஆகி என்னே
வாழ்நாள் கழிப்பீர் வீணே முனிவிர்
தாமாம் தன்மை சேர்ந்தார்க்கு) அருளும்
ஓமாம் புலியூர் ஒண்பதி தோன்றி
சரியை கிரியை தனிநிலை தேர்ந்தே
10. எண்வகை யோகப் பண்பது முற்றி
அமைகுண் டலியால் செம்மைநல் அமிர்தம்
உண்(டு)உண்(டு) உறங்கா உலப்பில் ஆனந்தச்
சண்முக முனிவன் தருநற் சுதனாய்
வரும்ஒரு பெரியோன் துறைசை நகரெழு
15. தாயும் ஆன தயாபர மூர்த்தி
வழிவரு தூய மாசிவ வேதியன்
அவராஜ யோக அவலம் அகற்றும்
சிவராஜ யோகத் தேசிகர் மாமணி
பொய்கண்ட ஞானப் புன்மை தவிர்க்கும்
20. திருமெய் கண்ட சிவாசா ரியன்தன்
செங்கம லப்போது) அம்கழல் பாதப்
பற்றே பற்றாப் பற்றி உயர்ந்தோன்
வடமொழி தமிழ்மொழி மருவும் மகோததி
சுத்தாத் துவிதச் சித்தாந் தச்சுடர்
25. சிவப்பிர காசத்து) ஒளஅபி தானம்
கொண்(டு)ஒளிர் கோமான் குணம்கெழு தனது
பன்மா ணவரொடு நன்மா மலர்கொடு
தூய்த்தொழுது) ஏத்தும் தேத்துளிப் பொதும்பர்
காவிரி நதியின் கரைமருங்கு) ஒளிரும்
30. இளமர் வளநகர் எய்தி ஆங்கண்
திப்பியம் பொலியும் சினகரத்து) அமர்ந்த

ஒப்பிலாத் தூய ஒள்ஒளிப் பிழம்பை
மெய்கண்ட தேவ வித்தகப் பொருளைக்
குடந்தம் பட்டுக் குழைந்து)இனி(து) எத்தில்
35. ஐயுற வில்லா(து) அன்னே
எப்பதம் வேண்டினும் எய்துதல் மெய்யே.

குறிப்புரை : அடி 1- 13. தெறுபசி= சுடும்பசி. உடைந்து= மனம் நொந்து. என்னே- ஐயோபாவம். தாம் ஆம் தன்மை= தன்னைப்போலுயர்ந்த தன்மை. தனிநிலை= ஒப்பற்றநிலை. எண்வகை யோகம்= இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்யாகாரம். தாரணை, தியானம், சமதி. இவற்றை அட்டாங்க யோகம் என்று வடமொழில் வழங்குவர். அம்மை= அடிப்படை. செம்மை= சிறந்த. உறங்கா உலப்பு இல் ஆனந்தம்= இடையீடிலாததும் அழிவில்லாததும் ஆகியபேரின்பம். தவச்சுதன்= தவத்தால் பிறந்தமகன். .

பொழிப்புரை : அடி 1- 13. காடு மலை நெருப்பு நீர்நிலை முதலியவற்றை விரைந்துதேடிச்சென்றும், சுடும்பசிக்குமனம் நொந்து காய் கனி காற்று சருகு முதலியவற்றைஉண்டு மிகப்பலநாட்கள் அரிய தவங்கிடந்தும், அதனால் உடம்பிலுள்ள தசை வற்றி என்புமேலெழுந்த உடம்பினராய் ஐயோபாவம் என்று இரக்கம்கொள்ளுமறு வாழ்நாளைக்கழிப்பவர்களே! தம்மைத்தாமே நொந்துகொள்கின்றவரே! தன்னைப்போல் உயர்ந்தநிலைஅருளும் அருளாற்றலுடைய ஓமாம்புலியூர் என்னும் ஊரில் தோன்றி, சரியை, கிரியைகளில் ஒப்பற்றநிலைபெற்று, எட்டுவகை யோகங்களிலும் முதிர்ந்து அழகிய குண்டலி சத்தியால் சுரக்கும் சிறந்தஅமிர்தத்தை மிகஉண்டு இடையீடு இல்லாததும் அழிவிலாததும் ஆகிய ஒப்பற்ற இன்பத்தை அனுபவித்த சண்முகமுனிவனுக்குத் தவத்தால் பிறந்தமகனாய்.

விளக்கம் : தவமுனிவர்கள் “ என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் “ என்பது திருமுருகாற்றுப்படை. தவத்தோர் வாழ்வுபற்றி;

“ நீர்பலகால் மூழ்கி நிலத்துஅசைஇ தோலுடஇச்

சோர்சடை தாழ்ச் சுடரோம்பி - ஊர்அடையார்

கானகத்த உண்டு கடவுள் விருந்துஓம்பல்

வானகத்து உய்க்கும் நெறி. “ (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை)

இலக்கணக்குறிப்பு : எண்வகை யோகம் - தொகைக்குறிப்பு.

குறிப்புரை : அடி 14 - 36 . துறைசை= துறையூர்.. தயாபரன்=கருணைவடிவான மேலானவன். மாசிவவேதியன்= சிறந்த சிவாசாரியார் - குருக்கள். அவராஜயோகம்= பயனற்ற ராசயோகம். சிவராஜயோகம்= சிவனையே நினைக்கும் ராஜயோகம். புன்மை= அற்பம். கழல் அம்பாதம்= கழலணிந்த அழகிய திருவடி. பற்றே பற்றாய்ப் பற்றி= பற்றுதலையே பற்றுதலாகக் கொண்டு. மகோத்தி= பெருங்கடல் . சுத்தாத்துவிதம்= இறையும் உயிரும் இரண்டற்று இருக்கும்நிலை. சிவப்பிரகாசத் தெள்அபிதானம்= சிவஞானத்தின் தெளிந்தபெயர்.- மெய்கண்டார். குணம்கெழு= நற்குணம் மிக்க. தூய்= தூவி. தேத்துளி- தேன்துளிக்கும். பொதும்பர்= சோலை. ஆங்கண்= அங்கே. திப்பியம்= தெய்வத்தன்மை. சினகரம்= கோயில். ஒள்ஒளி= பேரொளிவடிவான. வித்தகம்= ஞானம். குடந்தம்பட்டு= வணங்கி. அன்னே= அப்போதே.

பொழிப்புரை : அடி 14 - 32. தோன்றிய சான்றோனாம் துறையூரில் வாழ்ந்த தாயாக விளங்கும் கருணைவடிவான மேலானவனும், தூய சிறந்தசிவாசாரியரும், பயனற்ற ராஜயோகதின் துன்பத்தை ஒழிக்கும் சிவராஜயோகம்மேற்கொண்ட சிவாசாரியர் மாமணியும், பொய்யான ஞானத்தால் விளையும் அற்பநிலையை நீக்கும்தெய்விகம் வாய்ந்த மெய்கண்ட சிவாசாரியரின் செந்தாமரைமலர்களாகிய கழல் அணிந்த அழகிய திருவடிகளையே பற்றிக்கொண்டு வாழ்வதையே தனது பற்றாக்கொண்டு ஈடேறியவனாய், வடமொழி தமிழ் ஆகியன தேர்ந்த இருபெருங்கடலும், இறையும் ஆன்மாவும் இரண்டறக் கலந்த ஞானமுடைய சித்தாந்தத்தின் சுடராகவிளங்குகிறவனும், சிவஞானத்தின் தெளிந்தமாற்றுப் பெயரினனும் - மெய்கண்டார் - ஆகிய தலைவனும் ஆகியவன். நற்குணம் மிக்க தனதுபல மாணவருடன் நல்லமலர்கள் தூவிப் போற்றும் தேன்துளிக்கும் சோலைகளுடைய இளமர்நகரை அடைந்து அங்கேதெய்வத்தன்மை பொலியும் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்ற தூய ஞானப்பிழம்பாக உள்ளவனை, மெய்கண்டார் எனும் தெய்வத்தன்மையுடைய ஞானியை வணங்கி மனம்உருகிப்போற்றினால் அப்போதே எவ்விதச்சந்தேகத்துக்கும் இடமின்றி எவ்வகைநிலையை வேண்டினாலும் அடைவதுஉண்மை.

விளக்கம் : மகா + உத்தி= மகோத்தி. வீடுபேறு வேறு பதம்வேறு. வீடுபேறு என்பது பிறப்பிலிருந்து விடுபட்டுப் பெறுவது - மீண்டும்பிறப்பில்லாதது. பதமாவது தேவர், இந்திரன், நான்முகன் முதலிய

பதவிநிலைகள் - மீண்டும்பிறப்பிற்குரியது. ஞானத்தால் பெறுவது வீடுபேறு. வணங்குதல், போற்றுதல், வேள்விசெய்தல் முதலியவற்றால் பெறுவன பதங்கள்.

21.

வெண்பா.

மெய்கண்ட தேவை விழுப்பொருளை வித்தகனைக்
கைகண்ட இன்பக் கனியினை - உய்கொண்ட
சித்தாந்த நன்னிலையைச் சேணஆர் பொழில்இளமர்ச்
சத்தாவைக் காண்பதுவே கண்.

குறிப்புரை : வித்தகன்= ஞானி. கைகண்ட- அனுபவத்தில் கண்ட. உய்கொண்ட= உலகோர் ஈடேறக் கொண்ட. சேண் ஆர்= உயரமாக வளர்ந்த சத்தா- சத்துப்பொருளை - என்றும் உள்பொருள் - ஈறில்லாதது - சிவம்.

பொழிப்புரை : மெய்கண்டதேவரை, மேலானபொருளை, ஞானியை, அனுபவத்தில் கண்டஇன்பம் தரும்கனியை, உலகவர் ஈடேற்றமே தனதாகக்கொண்ட சித்தாந்தத்தின் உயர்நிலையை, உயரமாகவளர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த இளமர்நறில் உள்ள சத்துப்பொருளாகிய ஞானியைக் காண்பதுதான் கண்; பிறவல்ல.

22.

கலித்துறை.

கண்ஆர் ஒளிவிண் கதிர்ஒளி யோடு கலப்பதுபோல்
தண்ஆர் உன(து)அருள் தாரக மோடு தகக்கலந்து
புண்ஆர் உளத்தன் இரண்டறக் கூடிப் பொலிவ(து)என்றோ
எண்நான்கு அறம்பயில் நொச்சியம் மெய்கண்ட எம்இறையே.

குறிப்புரை : கண்ஆர்ஒளி= கண்ணொளி. கதிர்ஒளியோடு= சூரியனின் ஒளியுடன். தாரகமோடு= ஆதாரத்துடன். இரண்டறக்கூடி= ஏகபோகமாய் - ஒன்றுபட்டுக்கூடி. எண்நான்குஅறம்= 32அறங்கள்.

பொழிப்புரை : முப்பத்திரண்டு அறங்கள் மிக்கநொச்சியத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எமது இறைவனாகிய மெய்கண்டதேவரே! கண்ணின் ஒளி சூரியனின் ஒளியுடன்கலந்து பயனடைவதுபோல், புண்பட்ட உள்ளத்து நான், தண்ணிய உனது அருளாகிய ஆதாரத்துடன் தக்கவாறுகலந்து பொலிவுபெறுவது எந்நாள்! இப்போதே அருள்க.

விளக்கம் : கண்ணொளி, சூரியனொளி அல்லது பிறிதொருஒளியுடன் தக்கவாறு கலந்தாலே கண்ணால் பயனுண்டு. அதுபோல் உன்னுடன் தக்கவாறு கலந்தாலே எனக்குப் பயனுண்டு என்றார்.

இலக்கணக்குறிப்பு : இச்செய்யுள் உவமையணி.

23.

விருத்தம்.

இறையும்எம் பவநோய் அகற்றிவீடு அளித்தற்கு)
இசைந்திடாய் என்னினும் எழில்சேர்
குறைவில்நின் சந்தானத்து) எழும்அடி யார்தமைக்
குறுகிஅன் னவர்பணி குயிற்றி
இறைகெழு நின்நூல் பொருள்விசா ரணைசெய்து)
இருக்குமா றேனும்நன்கு அருள்வாய்
முறைகள்முந் நான்கும் முழங்குறும் இளமர்
முதல்வனே மெய்கண்ட மணியே.

குறிப்புரை : இறையும்= அணுவளவும். பவநோய்= பிறவிப்பிணி. சந்தானம்= பரம்பரை. எழும்= தோன்றும். குயிற்றி= செய்து. இறைகெழுநின்நூல்= பெருமைபொருந்திய சிவஞானபோதம். விசாரணை= ஆராய்ச்சி. முறைகள் முந்நான்கு= பன்னிரு திருமுறைகள்.

பொழிப்புரை : பன்னிருதிருமுறைகளும் முழங்கும் இளமர்பதியில் எழுந்தருளியுள்ளமுதற்பொருளே! அணுவளவும் எமது பிறவிப்பிணியை அகற்றி வீடுபேறுதர நீ இசையாவிட்டாலும், அருள் நிறைந்த உனதுபரம்பரையில் வந்த அடியவர்களைஅடைந்து அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து, பெருமைபொருந்திய உனது சிவஞானபோதநூலினை ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டு இருப்பதையாவது அருள்வாயாக.

இலக்கணக்குறிப்பு : பவநோய் - உருவகம். வீடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.
இருக்குமாறேனும= (வீடுபேற்றைநோக்க)உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. முறைகள் முந்நான்கு=
தொகைக்குறிப்பு.

24.

ஆசிரியப்பா.

- மணிபல குயிற்றி அணிகெழு மானிகை
மேல்நிலத்து அமரும் பானல்அம் கன்னியர்
ஆடவ ரொடு தம்ஊடலில் தீர்த்த
விலைவரம்(பு) அறியாக் கலன்பல மறுகில்
5. வயம்தரு சிறாரின் சயந்தனம் தடையும்
வளம்மலி செல்வத்து இளமர்நன் நகரில்
உலகுஇருள் சீக்கும் இலகுஒளிப் பரிதியின்
ஆருயிர்த் திரளைச் சேர்இருள் தேய்த்துத்
தவா(து)உறை ஞான திவாகரன் ஆய
10. மெய்கண்ட தேவச் சைவசித் தாந்த
பாமா சாரியன் வரசரோ ருகம்மென்
பொற்கழல் போற்றும் ஒற்கம்இல் அடியார்
திரிமலம் அகன்று திருவரு ளோடே
விரவுறும் இன்ப மெய்ந்நிலை யாய
15. ஒன்றி ஒன்றா உயர்பதம் ஒன்றே
வேட்டனர் ஆகி விரிகதிர் இரவி
எங்(கு)எழுந் திடினும் இங்(கு)எமக்(கு) என்னென்று
இருப்பதை யன்றி இதனின்வே றாய
ஐந்தரு நீழல் இந்திரன் பதமும்
20. நூற்றிதழ்த் தாமரை மேற்றவன் பதமும்
ஆயிரம் பணாமுடிக் காய்சினத்து அனந்தன்
மீமிசைத் துயில்கூர் நேமியோன் பதமும்
ஏனைய பிறவும் எய்த
நினைவதும் உளதோ கனவிலும் இலையே.

குறிப்புரை : குயிற்றி= பதித்து. அணிகெழு= அழகுடைய. மேல்நிலம்= நிலாமுற்றம். பானல் அம் கன்னியர்= கருங்குவளை மலர்போன்ற அழகியகண்களுடைய மகளிர். தீர்த்த= கழற்றி எறிந்த. கலன்= அணிகலன். மறுகு= தெரு. வயம்= விருப்பம். சயந்தனம்= தேர். தடையும்= தடுக்கும்.சீக்கும்= துடைக்கும். பரிதியின்= ஞாயிறுபோல. இருள்= மலங்கள். தவாது= கெடாது. திவாகரன்= சூரியன். வரசரோருகம்= மேலான திருவடித்தாமரைகள். பொற்கழல்= அழகிய திருவடிகள். ஒற்கம்= குறைவு. மெய்ந்நிலை= ஞானநிலை. ஒன்றி ஒன்றா உயர்பதம்= உன்னுடன் கலந்தும் கலவாத உயர்நிலையாகிய வீடுபேறு. வேட்டனர்= விரும்பியவர். இரவி= சூரியன். எங்கு எழுந்திடினும் இங்கு எமக்கு என்= திசைமாறித் தோன்றினாலும் எமக்கு அச்சமில்லை. ஐந்தரு= அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பரிசாதம், மந்தாரம் என்னும் ஐந்து மரங்கள். நூற்றிதழ் தாமரை மேற்றவன்= நூறு இதழ்களுடைய தாமரையில் இருக்கும் நான்முகன். பணாமுடி= படங்களுடைய தலை. அனந்தன்= ஆதிசேடன். மீமிசை= மேல். நேமியோன்= சக்கரப்படை ஏந்திய திருமால். இலை= இல்லை.

பொழிப்புரை : நவமணிகள் பதித்த அழகுடைய மானிகைகளின் மேலுள்ள நிலாமுற்றத்தில் உள்ள கருங்குவளை ஒத்த கண்களுடையமகளிர் தம் கணவருடன் கொண்ட ஊடல்காரணமாகக் கழற்றிஎறிந்த விலைமதிப்பற்ற அணிகலன்கள் பலவும், தெருவில், சிறுவர்கள் விரும்பி விளையாடும் தேர்கள் ஓடுவதைத்தடுக்கும் செல்வவளமுடைய இளமராகிய அழகியநகரில்; உலகத்துஇருளைத்துடைத்து எறியும் ஒளியுடன் விளங்கும் ஞாயிறுபோல், சிறந்தஉயிர்களிடமுள்ள மலஇருளைத் தேய்த்து, தான்கெடாது வாழும் ஞானசூரியனாகிய மெய்கண்ட தேவராகிய சைவசித்தாந்த பரமாசாரியரின் மேலான தாமரையாம் கழல்அணிந்த மென்மையான திருவடிகளைப்போற்றுவதால் எக்குறையுமில்லாத அடியவர், மும்மலம்

நீங்கி திருவருளுடன் கலந்து இன்புறும்நிலையாகிய ஞானநிலையாகிய சிவத்துடன் ஒன்றியும் ஒன்றாததாக விளங்கும் வீட்டின்ப நிலையை விரும்பியவராய், அலர்கதிர்ஞாயிறு திசைதவறி எங்குஎழுந்தாலும்நமக்குக் கவலையில்லை என்று இருப்பாரேதவிர, வீடுபேற்றுக்குமாறாக, ஐந்தருநிழலில் இருக்கும் இந்திரன்பதம், நூறுஇதழ்களுடைய தாமரையில் இருக்கும் நான்முகன்பதம், படங்களுடைய ஆயிரம் தலைகள்பெற்ற சினமுடைய ஆதிசேடன்மேல் சக்கரப்படையுடன் அறிதுயில்கொள்ளும் திருமால்பதம், மற்றும்முள்ள உயர்பதங்களையுமடைய நனவிலும்நினைவதில்லை. அவற்றைகனவிலும் நினைவதில்லை.

விளக்கம்: எங்கு எழுந்திடினும் எமக்கு என் என்பது திருவெம்பாவையில் வந்த தொடர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : பானல் அம்கண் - உவமத்தொகை. பரிதியின் - இன் ஒப்புப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. உளதோ - ஓகாரம் எதிர்மறை. கனவிலும் - உம்மை, நினைவதும் என்ற இறந்தது தழுவியது. மீமிசை - ஒருபொருட்பன்மொழி.

25.

வெண்பா.

இலையே பிரமமென்பது) எம்மைஅலாது) என்னும்
புலையர் புவிக்கு)ஓர் பொறையாய் - அலைவாரே
அல்லாது நொச்சியம்மெய் கண்டாருக்கு) அன்புசெய்து
நல்லாராய் உய்வாரோ நன்கு.

குறிப்புரை : இலையே பிரமம் என்பது= கடவுள் என்றுஒருவர் இல்லை. எம்மை அல்லாது= எம்மைத்தவிர. புலையர்= கீழ்மக்கள். பொறை= சுமை. நல்லாராய் நன்கு உய்வாரோ.

பொழிப்புரை : எம்மைத்தவிரக் கடவுள்என்றுஒருபொருள் இல்லை (நானேபிரமம்)என்னும் கீழ்மக்கள் உலகிற்கு வாய்த்தஒரு சுமையாகத் திரிவாரேதவிர, நொச்சியத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்ட தேவர்பால் அன்புசெய்து நல்லவராய் நன்முறையில் ஈடேறார்.

இலக்கணக்குறிப்பு : இலையே, அலாது - இடைக்குறைகள். உய்வாரோ - ஓகாரம் எதிர்மறை.

26.

கலித்துறை.

நன்றே உனது)அடி போற்றும்திறம் இல்இந்நாய் அனையேற்கு)
என்றே உனது)அருள் எய்தும்கொ லோஎன எண்ணிஎண்ணி
நின்றேன் எனக்கு)உனை அல்லால் கதிஇந்த நீள்நிலத்தில்
இன்றே இளமர்மெய் கண்டாய் எளியனை ஏன்கொள்ளே.

குறிப்புரை : நன்றே= நன்முறையில். கதி இன்றே என்க. ஏன்று கொள்= தாங்கிக்கொள்.

பொழிப்புரை : இளமரில் எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்ட தேவரே! உன்திருவடிகளை நன்முறையில் போற்றுகிறதன்மை இல்லாத கீழானஎனக்கு, உனதுஅருள் என்குடைக்கும் என்று எண்ணிஎண்ணி அயர்கிறேன். எனக்கு உன்னைத்தவிர வேறுபுகலிடம் அகன்றஇவ்வுலகில் இல்லை. அற்பனானஎன்னைத் தாங்கிக்கொள்.

இலக்கணக்குறிப்பு : எண்ணிஎண்ணி - அடுக்குத்தொடர். கொல்= ஐய இடைச்சொல்.

27.

விருத்தம்.

ஏன்று கொண்டு) இங்கு)என்னை நின்னது) இணைஅ டிக்குத் தொண்டு)எனக்
கான்று விட்ட சோறு)என் அப்ப வஞ்ச வாழ்வைக் காட்டினை
தோன்று மற்று) இதற்கு மேலும் வேறு பேறு சொல்வது)என்
சான்று நின்ற நொச்சி யம்தழைமெய் கண்ட சாமியே

குறிப்புரை : சான்று நின்ற தழைநொச்சியம் மெய்கண்ட சாமியே; என் அப்ப வஞ்சவாழ்வைக் கான்றுவிட்ட சோறு எனக் காட்டினை என்க. சான்று= எங்கும் நிறைந்து. கான்றுவிட்ட= அடிப்பிடித்த . ஏன்கொண்டு= ஏற்றுக்கொண்டு. தொண்டு தோன்றும்= தொண்டுசெய்யும். இதற்கு மேலும்= இதிற்சிறந்த.

பொழிப்புரை : எங்கும் நிறைந்து தழைத்து நொச்சியத்தில் விளங்கும் இறைவனே! என்அப்பனே! அடிப்பிடித்த சோறுபோல வஞ்சகமான வாழ்வை எனக்குக்காட்டியுள்ளாய். ஆயினும் உனக்குத் தொண்டு செய்கின்ற அடிமையாக என்னை ஏற்றுக்கொண்ட இதைவிட மேலான வேறொன்றைச் சொல்லவியலாது.

விளக்கம் : அடிப்பிடித்த சோறு - வெறுக்கத்தக்க பிறப்பு. வெறுக்கத்தக்க பிறப்பாயினும் உனக்குத் தொண்டு செய்யும் பிறப்பு என்பதால் இதைவிட மேலானபேறு இல்லை என்றார்.

28.

ஆசிரியப்பா.

சார்ந்தார்க் காத்தல் தலைவர் கடன்என்று
ஒருவா(து) ஒளிர்உன் திருவாய் மொழியை
உளம்கொண்டு ஆய்வுழி உலகோர் மூன்றினும்
மூவா ஞான முழுமுதல் தலைவன்
நீயே யாக நிகழ்க் காண்டலின்
அடியேன் இன்றுஉன் அம்கழல் எய்தினன்
சிவப்பிர காசத் தேசிகர் முதலாம்
தவப்பிர காசர் தரும்பணி உவந்தே
இளமர்ப் பதியில் இனிதுவீற் ரிருக்கும்
மெய்கண்ட தேவ விமலமா மணியே
வழுவா நின்உரை வாய்ப்பத்
தொழுவேன் துயரம் துடைப்பதுஉன் கடனே.

குறிப்புரை : சார்ந்தார்= அடைக்கலப்பட்டவர். ஒருவாது= இடைவிடாது. மூவா= அழிவில்லாத. நிகழ= நடைமுறையில் உள்ளதை. சிவப்பிரகாசத் தேசிகர்= நொச்சியம் மெய்கண்ட ஆதீனத்தலைவர். தரும்பணி= செய்யும் தொண்டு. வாய்ப்ப= எனக்குப்பலன்தர.

பொழிப்புரை : “ அடைக்கலம் புகுந்தவரைக்காத்தல் தலைவர் கடனாகும் “ என்ற இடைவிடாது ஒளிரும் உனது திருவாய்மொழியை எண்ணி ஆராயின்,மூவுலகிற்கும் அழிவில்லாத ஞானவடிவத் தலைவன் நீயே என்பதை நடைமுறையில் காண்பதால், அடியேன்உனது கழலணிந்தஅழகிய திருவடியைச்சரணடைந்தேன். ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசத் தேசிகரை முதலாமவராக்கக்கொண்ட நொச்சியம் மெய்கண்டதேவர் ஆதீனத்தின், தவத்தோர் தொண்டினை உவந்துஏற்று இளமர்ப்பதியில் இனிது எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்ட தேவராகிய மலமில்லாத மாமணியே! உன்னைச்சரணடைந்த நான் உன்னைத்தொழுவேன். எனக்கு, “ சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் “ என்ற உனதுநல்லுரை பொருந்துமாறு என்துயரம் துடைப்பது உன்கடனாகும்.

விளக்கம் : “ சார்ந்தாரைக்காத்தல் தலைவர் கடன் ” என்பது ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவரின் சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாவின் முதலடி. இதனை இங்கு எடுத்துஆள்கிறார்.

ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிகர், நொச்சியம் ஸ்ரீ மெய்கண்டார் ஆதீனக்குருமுதல்வர் ஆவார்.

உன்சொற்படி உன்னைச்சார்ந்த எனக்கு அருள்வது உன்கடன் என்றார்.

இலக்கணக்குறிப்பு : நீயேயாக - ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது.. கழல் - தானிஆகுபெயர்..

29.

வெண்பா.

உன்கடனே யன்றோ ஒதியேனை உய்வித்தல்
என்கடவேன் ஏழை இழிதகையேன் - மின்கள்தவழ்
மாடம் மலிஇளமர் வாழ்மெய்கண் டாநின்னில்
தாள்தலைபோல் கூடுநிலை தா.

குறிப்புரை : ஒதியேனை= ஒதியமரம்போல்பயனற்ற என்னை. என்கடவேன்= என்னசெய்வேன். மின்கள்= மின்னல்கள் - மேகக்கூட்டம். நின்னில்= உன்னிடம். தாள்தலைபோல் கூடுநிலை= தாள் என்ற நிலைமொழியும் தலைஎன்ற வருமொழியும் சேரும்போது தாடலை என்றாகும் அத்துவித நிலை.

பொழிப்புரை : மேகக்கூட்டம் தவழும் மாளிகைகள்மிக்க இளமர்நகரில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவரே! ஒதியமரம்போல் பயனற்ற என்னை ஈடேற்றுதல் உனது கடனல்லவா ?. இழிந்த தகுதியுடைய அற்பனாகியநான் உன்கருணையின்றி என்னசெய்யமுடியும் ?. தாளும் தலையும் கூடும்நிலைபோல் (தாடலை) உன்னுடன் கூடும் அத்துவிதநிலையை எனக்கு அருள்க,

விளக்கம் : தாள் என்ற நிலைமொழி தலைஎன்ற வருமொழிஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து தாடலை என்று ஒரேமொழியாவதுபோல் பதியாகிய உன்னுடன் பசுவாகியநான் இரண்டறக்கலக்கும் நிலையை - இருபொருள்களினிப்பிரிக்கமுடியாத கலப்புநிலையை - அத்துவிதநிலையை அருள் என்றார்.

“ தாடலைபோல் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக்

கூடலைநீ ஏகம்எனக் கொள் ” (திருவருட்பயன். இன்புறுநிலை. 4)

நிகழா - நிகழும்-செய்யா என்னும் வாய்பாடு, வேற்று இன்பக்கூடல் - இனத்தால் ஒன்றுபட்டுப் பாலால் வேறுபட்டவர்கள் கூடி இன்புறுநிலை. அறிவுஉடையன என்றஇனத்தால் இறையும் உயிரும் ஒன்றுபட்டும், அநாதியாகவே மலமில்லாதது இறைஎன்றும்; , மலத்துடன் கூடிஇருந்து பின் மலம்நீங்கியது உயிர் என்றும் தம்முள்வேறுபட்டும் விளங்குகிறவை இறையும்உயிரும். தன்னுடன் ஒன்றுபட்டும், வேறுபட்டும் உள்ள இறையுடன்கூடிஉயிர் அனுபவிக்கும் வீட்டின்பநிலையே அத்துவிதநிலை. பதியை, ஆணென்றும், பசுவை - உயிரைப்பெண் என்றும் கொள்வது சைவசாத்திரமரபு. உயர்திணை ஆணும் பெண்ணும் திணையால் ஒன்றுபட்டும், பாலால் தம்முள் வேறுபட்டவை. இவைதம்முள் கூடி இன்புறுவதை அத்துவிதநிலைக்கு உவமைகாட்டினார். உவமையின் பொருளே சிறப்புடையது என்ற இலக்கணமரபை எண்ணுக எனவே, இறையுடன் உயிர்கூடி இன்புறும் நிலையை - வீட்டின்பநிலையை, வேற்றின்பநிலை என்றார்.

30.

கலித்துறை.

தாரா(து) ஒழியின் உயர்சிவ போகம் தரணிமிசை
யார்ஆ தரிப்பவர் உன்அடி யேனை அளவில்பவம்
தீரா(து) அடைந்(து)அலுத் தேன்இனி யேனும்இத் தீப்பிறவி
வாரா(து) அருள்இள மர்ப்பதி மெய்கண்ட வானவனே.

குறிப்புரை : தரணி= உலகம். ஆதரிப்பவர்= உதவுகின்றவர். வானவன்= சிவபிரான்.

பொழிப்புரை : இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவனே! அத்துவிதநிலையை எனக்குத்தராவிடில் இவ்வுலகில் அதனை எனக்கு உதவுகின்றவர்? யாருமில்லை. எண்ணற்ற பிறப்பில் பிறந்து நொந்தேன். இனியாவது கொடியபிறவி வராமல் அருள்க.

31.

விருத்தம்.

வானநாட் டகத்தும் வாய்த்திடா வளமை மலிஇள மர்ப்பதி வைகும்
ஞானநா யகனே மெய்கண்ட சிவமே நாடுகே வலத்தினின்று எடுத்துத்
தீனனேன் தனைஇச் சகலத்தின் உய்த்த திருஅருள் திறத்தைஆய் வழிமேல்
மானம்ஆர் சுத்தம் அளித்திடற்(கு) அன்றோ மற்று(அ)தும் வழங்குவது என்றோ.

குறிப்புரை : வளமை= நன்மை. கேவலம்= உடல், கருவி, புவனம், போகம் யாதுமின்றித்தனித்த ஆன்மாவின் நிலை - முதல்பிறப்புக்கு முந்தியநிலை. தீனனேன்= எளியவன் / அற்பன். சகலத்தில்= ஆணவம் கன்மம் மாயையுடன் கூடிய பிறப்பில். உய்த்த= செலுத்திய. ஆய்வழி ஆராயின். மானமார்= உயர்வான்.. சுத்தம்= சுத்தநிலை - பாசங்கள் இல்லாநிலை - வீடுபேறு. என்றோ= எந்நாளில். நாடு மானம் ஆர் என்க.

பொழிப்புரை : வானுலகிலும் இல்லாதநன்மைகள் மலிந்த இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானத்தலைவனே! மெய்கண்ட சிவமே! உடல் கருவி புவனம் போகம் ஏதுமின்றி ஆணவ இருட்டில் கிடந்த அற்பனாகிய - உயிராகிய - என்னை எடுத்து, உடல் கருவி உலகம் போகம் இவற்றுடன் முப்பாசங்களும் உடைய பிறப்பில் செலுத்திய உனது அருள்தன்மையை ஆராயும்பொழுது, எனக்கு மிகஉயர்ந்த வீடுபேறு அளிப்பதற்கான உன்செயல்அது என்பது விளங்குகிறது. அந்தச்சுத்தநிலையை எனக்கு வழங்குவது எந்நாளில் ?

விளக்கம் : வானநாடும் நரகமும் முறையே ஒருவர் செய்த புண்ணிய பாவவினைப்பயன் முழுதும் அனுபவிப்பவித்தற்கே உரியன, வினைப்பயனை அனுபவிக்கமட்டுமன்றிப் பதிபுண்ணியத்தால் வீடுபேறு அடையவும் உதவுவது இம்மண்ணுலகம். எனவே வீடுபேறு பெறவிரும்பும் திருமாலும் நான்முகனும் பூமிக்குவரஆசைப்படுகின்றனர் என்று மாணிக்கவாசகர் ;

“ புவனியில் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்

போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி

சிவன்உய்யக் கொள்கின்ற ஆறுஎன்று நோக்கித்,

திருப்பெருந் துறைஉறை வாய்திரு மாலாம்

அவன்விருப்பு எய்தவும் மலரவன் ஆசைப்

படவும் “

என்கிறார் (திருவாசகம். 377)

இவ்வுலகில் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதால் இவ்வுலக இளமர்ப்பதி “ வளமை மலி “ என்ற அடைபெற்றது.

32.

ஆசிரியப்பா.

- என்றுபன் னிருவர் இம்பரில் தோன்றிப்
புறத்து)உறும் இருளைப் போக்குவ பொருவத்
தேவர் திருவாய் செவ்விதின் மலர்ந்த
செந்தமிழ்ப் பன்னிரு திகழ்தத் திரமும்
5. ஆருயிர்த் திரளின் அகத்து)இருள் நீக்கி
அருள்சிவ ஞானப் பெருங்கதிர் பரப்பி
விளங்கும் என்ன வெள்அறி(வு) உடையேன்
தொகையால் தொழிலால் சொற்றன னேனும்
உபமா னத்தினும் உபமே யம்மே
10. சிறப்புடைத்து) என்னச் செவ்விதின் நன்கு
தேர்ந்தேன் அன்றித் தெளிந்தேன் அல்லேன்
விரிபொழில் இளமர் மேவும்
மெய்கண்ட தேவ விரைந்து)அருள் எனையே.

குறிப்புரை : என்று= தூரியர். பன்னிருவர்= பன்னிரண்டு தூரியர். இம்பர்= இவ்வுலகு. பொருவ= ஒப்ப. பன்னிரு துத்திரமும்= சிவஞான போதத்துப் பன்னிருதுத்திரங்கள். அகத்து= மனத்து. வெள் அறிவு= குறைஅறிவு - அறிவின்மை. தேர்ந்தேன்= அறிந்தேன். தெளிந்தேன் அல்லேன்= பின்பற்றினேனில்லை. எனையே= எனக்கு.

பொழிப்புரை : தூரியர் பன்னிரண்டுபேரும் இவ்வுலகில் தோன்றி, உலகத்துப் புறஇருளைப் போக்குவதுபோல, ஸ்ரீ மெய்கண்டார் செந்தமிழில் சிறந்தமுறையில் அருளிய சிவஞானபோதச் சூத்திரம் பன்னிரண்டும் ஆருயிர்க்கூட்டத்தின் அகஇருளை நீக்கி, திருவருளாகிய சிவஞானப்பெருங்கதிரைப் பரப்பி விளங்கும் என்று பன்னிரு துத்திரங்களாலும், அவற்றின் தொழிலாலும் சொன்னபோதிலும், இங்குக்கூறிய பன்னிரு தூரியர் என்ற உவமையைக்காட்டிலும், உவமையமாகிய பன்னிருதுத்திரங்களே சிறந்தவை என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தபோதிலும், அதனைத்தெளிந்து பின்பற்றவில்லை. அகன்ற சோலைகள் சூழ்ந்த இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவரே! எனக்கு விரைந்து அருள்க.

விளக்கம் : அண்டத்தில் எண்ணற்ற தூரியர் உள்ளனர் என்பது அறிவியல். இங்குக்குறிப்பிடும் பன்னிரு தூரியரை; தாத்துரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரண்யன், பகன், திவச்சுவான், பூடன், சவித்ரு, துவட்டன் என்பர் வடவர். இவர்களை வேறுவகையிலும் கூறுவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : எனக்கே - உருபுமயக்கம்.

33.

வெண்பா.

என்னைநின் னைத்தன்னை இற்று)எனக் காட்டாத
முன்னை இருள்மலத்தை மோதியே - பின்னையே
நீயேநான் ஆக நிலவஅருள் செய்இளமர்
ஆயேநேர் மெய்கண் டாய்.

குறிப்புரை : தன்னை= ஆணவமலமாகிய தன்னை. இற்று= இத்தன்மைத்து. முன்னை= அநாதியான. மோதி= கெடுத்து. நீயே நான் ஆக= உன்னுடன் இரண்டறக்கலக்க. ஆயே= தாயே.

பொழிப்புரை : இளமர்நகரில் எழுந்தருளியுள்ள தாயே! மெய்கண்டதேவரே! ஆன்மாவாகிய என்னையோ, பதியாகிய உன்னையோ ஆணவமாகிய தன்னையோ இதுஇது இப்படிப்பட்டது என்று காட்டாத அநாதியான ஆணவமலத்தின் ஆற்றலைக்கெடுத்து, அதன்பின் உன்னுடன்நான் கலப்பதன்மூலம் நீயேநானாக விளங்க அருள்க.

விளக்கம் : ஆணவமலம் தன்னைமட்டுமன்றி எதையும்காட்டாது மறைப்பது :

“ ஒருபொருளும் காட்டாது இருள்உருவம்காட்டும்

இருபொருளும் காட்டாது இருள் “ (திருவருட்பயன். 23.)

(இருள் தன்னைக்காட்டும், பொருளைக்காட்டாது, ஆணவம் தன்னைமட்டுமன்றி ஆன்மாவையும் பதியையும், பிறஎதையும் காட்டாது.)

கங்கையுடன் கலந்தநீரும் கங்கையாதல் போல் இறையுடன் கலந்த பசுவும் - ஆன்மாவும் பதியாதல் தன்மையை : " நீயே நானாக நிலவ " என்றார். ஆயினும் ஐந்தொழில் புரியாதது உயிர் என்க. ஆன்மாவுடன் ஆணவம் அநாதியே கலந்ததை " முன்னை " என்று குறித்தார்.

34.

கலித்துறை.

ஆய்ந்தாய் அலைமெய்ச் சிவஞான போதத்து) அரும்பொருளைத்
தோய்ந்தாய் அலைஇள மர்ப்பதி மெய்கண்ட தூயன்அடி
ஏய்ந்தாய் அலைமற்றது அவனடி யார்உறவு ஏழைநெஞ்சே
காய்ந்தாய் அலைமட வார்மயல் என்கொல் கதிஉனக்கே.

குறிப்புரை : தோய்தல்= பொருந்துதல். ஏய்தல்= சேர்தல். காய்ந்தாய்=, வெறுத்தாய்.

பொழிப்புரை : அறிவில்லாத நெஞ்சே! நீ சிவஞானபோதத்து அரியபொருளை ஆராயவில்லை; இளமர்ப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள மெய்கண்ட தேவரின் தூயதிருவடிகளைப் பொருந்தவில்லை; அவனது அடியவர் உறவையும் சேரவில்லை; பெண்கள்பால்வைத்த மையலை வெறுக்கவுமில்லை. நற்கதி உனக்கு எப்படிக்கிடைக்கும் ?

விளக்கம் : சான்றோர் உறவுபற்றித் திருக்குறள் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் அதிகாம் விளக்கும். ஸ்ரீ குமரகுருபர அடிகள் கூறுவது :

"கருணையொடு
நிலையில் பொருளும் நிலையியற் பொருளும்
உலையா மரபின் உளங்கொளப் படுத்திப்
புல்லறிவு அகற்றி நல்லறிவு கொளீஇ
எம்ம னோரையும் இடித்துவரை நிறுத்திச்
செம்மைசெய்து அருளத் திருஉளம் கொண்ட
நற்றவத் தொண்டர் கூட்டம்
பெற்றவர்க்கு உண்டோ பெறத்தகா தனவே.

(சிதம்பர மும்மணிக்கோவை (11)

35.

விருத்தம் .

உனையே அல(து)ஒரு கதிவேறு இலைஎனும்
உரையே அல(து)உனை ஒருநாளும்
புனையேன் அலர்கொடு புகலேன் துதிகொடு
பொருளே எனநனி மனமார
நினையேன் எனினும்உன் அடியேன் எனும்மொழி
நிலமேல் வரையிடு சுடர்நேராம்
பினையே உன(து)எனம் எதுவோ மெய்உணர்
பேர்ஆர் இளமர்ப் பெருமானே

குறிப்புரை : கதி= புகலிடம். அலர்= மலர். பொருளே= உறுதிப்பொருளே. நனி= மிக. வரை இடுசுடர்= குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு. பினை= பின்னை - இனி. எனம்= எண்ணம். மெய்= ஞானம்.

பொழிப்புரை : புகழ்வாய்ந்த இளமர்நகரில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானியே! உன்னைத்தவிர வேறு புகலிடம் இல்லை என்கிற சொல்லைத்தவிர, ஒருநாளும் உனக்குச்சுட்ட மலர்மாலை தொடுக்கவில்லை; உன்னைப்போற்றும் சொற்களைக்கூறவில்லை; உறுதிப்பொருளேஎன்று மனமாரமிக நினைக்கவில்லை, எனினும் நான் உன் அடியவன் என்பது குன்றின்மேல் இட்ட விளக்குப்போல் அனைவரும் தெளிவாய் அறிந்தது. இனிஉன்எண்ணம் எனக்குஅருள்வதா ? அருளாமையா ? அருள்க

விளக்கம் : " குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு " என்பது தெளிவுபற்றிவந்த பழமொழி.

இலக்கணக்குறிப்பு : உனையே, அலது, இலை, கொடு, பினை இடைக்குறைகள்

36.

ஆசிரியப்பா.

பெண்ணைப் புனல்துழ் வெண்ணைப் பதியில்
செந்தமிழ் நாடு செய்பெரும் தவத்தால்
வந்து)அவ தரித்த மாசிலா மணியே
எய்ப்பினில் வைப்பே இல(கு)ஒளி விளக்கே

5. மெய்கண்ட தேவச் சைவமா முகிலே
திப்பியம் பழுத்த தேசிக வடிவே
சத்து)அறி(வு) இன்பத் தற்பரம் பொருளே
இளமர் அமுதே எளியேன் பேறே
தேவர் திருமுன் செய்விண் ணப்பம்
10. ஒன்று)உளது)அதுதான் ஒதியேன் என்றும்
சுடுநர(கு) அழுந்தித் துன்பு)உழந் திடினும்
நின்னடி மாட்டு நிறைபே ரன்பே
ஈங்குஇ(து) நினக்கு)இன்று) ஈவ(து)அன்று) என்னில்
உலகினில் உய்வான் ஒருநீ உரைத்த
15. தன்னேர் இல்லாத் தனிச்சிவ ஞான
போதம் என்னும் சாத நூலின்
பொருள்நிலை யேனும் புந்தி
மறவா(து) இருக்கும் வரம்அளித்து) அருளே.

குறிப்புரை : எய்ப்பினில் வைப்பு= தளர்ந்த காலத்தில் உதவும் சேமிப்பு. திப்பியம்பழுத்த= தெய்வத்தன்மை கனிந்த. தேசிகவடிவு= ஒளிவடிவம். சத்து= உண்மை. சத்து அறிவு இன்பம்= உண்மை அறிவு இன்பம் = சிவம் சத்தி முருகன். தற்பரம்பொருள்= தானேயான மேலானபொருள். ஒதியே= பயனற்றவன். உழந்திடினும்= அனுபவித்தாலும். சாதநூல்= மிகச்சிறந்த நூல். பொருள்நிலை= கருத்து.

பொழிப்புரை : பெண்ணையாற்றின் நீர்துழந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நம் செந்தமிழ்நாடு செய்தவப்பயனால் வந்து தோன்றிய மாசில்லாத மாணிக்கமே! தளர்ந்தகாலத்தில் உதவும் சேமிப்பே! ஞானஒளிவிளங்கும் விளக்கே! மெய்கண்டதேவர் என்னும் பெருஞ்சைவ மேகமே! தெய்வத்தன்மை கனிந்த ஒளிவடிவே! உண்மை அறிவு ஆனந்தவடிவாய் விளங்கும் தனக்குத்தானேயான ஒப்பற்ற பரம்பொருளே! இளமர்நகரின் அமுதமே! அற்பனாகிய எனக்கு வாய்த்த பெரும்பேறே!. சமுகத்தின் திருமுன் அடியேன் செய்யும் வேண்டுகோளொன்று உள்ளது. ஒதியமரம்போல் பயனைல்லாதநான், எந்நாளும் கடுமையான துன்பம் அனுபவிக்கும் நரகத்தில் மூழ்கித்துன்பம் அனுபவித்தாலும், உனது திருவடிக்கண் நிறைந்த பேரன்பே வேண்டும். இப்போது அதுதர இயலாது என்றால், உலகில் அனைவரும் ஈடேற ஒப்பற்ற நீ அருளிய தன்னொப்பில்லாச் சிறப்புடைய சிவஞானபோதம் என்ற மிகச்சிறந்த நூலின்கருத்து என் மனத்தில் மறவாத வரத்தினை எனக்கு அளித்தருள்க.

விளக்கம் : சொன்னவர்க்குச் சிறப்பு சொல்லால் ஆதலின் சிவஞானபோதத்தை மறவாமை வேண்டினார்.

இலக்கணக்குறிப்பு : மணி, வைப்பு, விளக்கு, தேசிகவடிவு, அமுது, எளியேன்பேறு - உருவகங்கள். உய்வான் - வானீற்று எதிர்கால வினைஎச்சம். இல்லா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.

37.

வெண்பா.

தரும வடிவாய்த் தழைமெய்கண் டானைத்
திருவிளமர் மேவித் தினமும் - கருதி
அருச்சிப்பார் யாரே அவரேஎந் நாளும்
கருச்சிக்கார் காண்பார் கதி.

குறிப்புரை : அருச்சிப்பார்= வழிபடுகிறவர். கருச்சிக்கார்= பிறவார். கதி= வீடுபேறு.

பொழிப்புரை : அறத்தின் வடிவமாகச்செழித்த ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவரைத் திருவிளமர் நகரில்கண்டு, போற்றி வழிபடுகின்றவர் யாராயினும் எக்காலத்தும் பிறவார்; வீடுபேறு அடைவர்.

விளக்கம் : அருச்சனை என்பது வழிபாடு என்னும் பொருள்தருவது என்பதை “ அருச்சனை பாட்டேஆகும் ” என்ற பெரியபுராணத்தொடரில் காண்க. பாடலோடுகூடிய இசை, பாடுகிறவர் செவியை நிறைத்து. இசையைக் கேட்பவரைத்தன்னுடைய பொருளாலும் இசையாலும் தன்னுடன்இசையவும் -

பொருந்தவும் செய்வது.. எனவே “அர்ச்சனை பாட்டே” ஆகும் என்றார். பாட்டே என்பதில் உள்ள ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது. - வேறில்லை என்பது கருத்து

38.

கலித்துறை.

கல்லார் அவையின் நடுஇருப் பேனைக் கருணையினால்
நல்லார் அவையின் நடுவினில் கூட்டிஇஞ் ஞாலமிசைப்
பொல்லா அருள்நெறிப் போதம் வழங்கிப் புரந்தனனால்
செல்ஆர் பொழில்இள மர்ப்பதி மெய்கண்ட தேசிகனே.

குறிப்புரை : பொல்லா - பொள்ளா = குற்றமில்லாத. போதம்= ஞானம். செல்= மேகம்

பொழிப்புரை : கார்மேகம் தங்கும் சோலைகளுடைய இளமர்நகர் ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகர், நற்பண்புகளைக் கல்லாதவர்களின் கூட்டத்தின் நடுவேஇருக்கும் என்னை, தனது கருணைகாரணமாக நற்பண்புகளுடையவர் கூட்டத்தின் நடுவே இருக்குமாறு கூட்டுவித்துக் குற்றமில்லாத அருள்வழியிற் பெற்ற ஞானத்தையும் எனக்கு வழங்கிக்காத்தார். ,

இலக்கணக்குறிப்பு : இருப்பேனை - வினையாலணையும்பெயர். பொள்ளா என்பது பொல்லா என்று வந்தது எதுகை நோக்கிய செய்யுள்விகாரம்.

39.

விருத்தம்.

தேவரும் வியக்கும் இளமர்நற் பதியில்
சிறந்துஒளிர் மெய்கண்ட சிவமே
சீவனாம் எனக்கு மலம்வியா பகமோ
திகழ்வியாப் பியம்கொலோ என்னில்
மேவரும் இரண்டும் அன்றுஅது வியாத்தி
விலக்கிட விலகுமென்று என்னில்
ஒ(வு)அற ஒழிப்பது என்றுமற்று எந்தாய்
ஒழிப்பவர் உனையலால் யாரே.

குறிப்புரை : சீவன்= உயிர். வியாபகம்= எங்கும்இருப்பது. வியாப்பியம்= ஏகதேச வியாபகம். வியாத்தி= சமநிறைவு, இரண்டுமன்று= வியாபகமோ ஏகதேசவியாபகமோவன்று. விலக்கிட விலகும்= நீக்க நீங்கும். ஒ(வு)அற ஒழிப்பது= பொருந்தாது ஒழித்தல். ஒழிப்பவர்= பொருந்தாது ஒழிப்பவர்.

பொழிப்புரை : தேவர்களும் வியக்கும் இளமர்நற்பதியில் அருளாற்றலில் சிறந்துஒளிரும் மெய்கண்ட தேவரே! உயிராகிய என்னிடம் மலம்எங்கும் வியாபகப்பொருளா? ஏகதேசவியாபகப்பொருளா ? என்னிடம் அது வியாபகமோ வியாப்பியமோவன்று. . அது - மலம் வியாத்தி - சமநிறைவுஎன்றும், நீக்கநீங்கும் என்றும் நீ கூறினால் அது என்னைப்பொருந்தாது ஒழிப்பது எந்நாளில் ? எந்தந்தையோ அதை ஒழிப்பவர் உன்னைத்தவிர வேறுயாருளர் ? அதை ஒழித்தருள்.

இலக்கணக்குறிப்பு : தேவரும் - உம்மை உயர்வுசிறப்பும்மை. கொல்லோ= ஐயப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல். ஒழிப்பவர் - வினையாலணையும் பெயர்.

40.

ஆசிரியப்பா.

ஏ(டு)ஆர் கமலப் பீ(டு)ஆர் மனையில்
பொற்பவீற் றிருக்கும் உற்பவப் புத்தேள்
தாழா(து) இயற்றும் ஏழ்ஏழ் புவியில்
வெவ்வே றாக விளங்கும் பிறவி
அந்நாள் தொட்டே இந்நாள் காறும்
எளியனேன் ஏய்ந்தவை இலக்கம் காணில்
வானின் மீனும் வண்புவி மணலும்
ஆருயிர்த் தொகையும் அமையும் என்ப
அன்றியும் அனைய வாழ்க்கை தோறும்
எய்திய துன்பம் இதில்பன் மடங்கே
இன்னும்இப் பிறவி எய்தும் என்னில்

என்றே எளியேன் எய்துவன் நினை
 இறப்பும் பிறப்பும் எய்துபல் துன்பும்
 என்றும் நினக்கே இயற்கையாம் என்னில்
 ஆண்டவன் எனநீ அடியவன் எனநான்
 இருத்தலின் என்னே எய்துறு பயனே
 ஆதலின்
 இளமர்ப் பதியின் ஏய்மெய் கண்ட
 தேசிக மணியே சிறியேன்
 வன்பவம் நீக்கி வழங்குஅருள் சீரே.

குறிப்புரை : ஏடு= மலரிதழ் மனை= இருக்கை. உற்பவப் புத்தேள்= படைப்புக்கடவுள் - நான்முகன். தாழாது= இடையறாது. ஏழேழ்புவி= பதினான்கு உலகு. அந்நான்= அநாதிகாலம். ஏய்ந்தவை= பெற்றபிறப்புகள். இலக்கம்= ஒருபெரியஎண்ணிக்கை. வானின் மீன்= விண்மீன்கள். வண்மணல்= அளவற்ற மணல். உயிர்த்தொகை= உயிர்களின் எண்ணிக்கை. என்ப= என்பர். வாழ்பவம்= வாழ்ந்த பிறப்பு. இதில் பன்மடங்கு= இதுபோல் பலமடங்கு. என்னில்= என்றால். என்று நினை எய்துவன்= உன்னை அடைவது வீடுபேறுபெறுவது - எந்நாளில். நினக்கே இயற்கையாம்= உயிராகிய உனக்கு இயற்கையாகும். எய்துறு= அடையும். ஏய்= வாழும். தேசிகமணியே= ஒளிவடிவான மாணிக்கமே. அருள்சீர்= திருவருளாகிய சிறப்பு - வீடுபேறு.

பொழிப்புரை : மலரிதழ்மிக்க தாமரையாகிய பெருமைபொருந்திய இருக்கையில் அழகுற அமர்ந்துள்ள படைப்புக்கடவுளாகிய நான்முகனால், இடையறாது பதினான்கு உலகங்களிலும் வெவ்வேறு வகைப்பட்டதாய்ப் படைக்கப்பெறும் பிறப்புகளில் அநாதிகாலம்தொட்டு இன்றுவரை அற்பனாகியநான் அடைந்த பிறப்புகளின் எண்ணிக்கையை எண்ணினால், அவை விண்மீன், உலகில் உள்ளமிக்க மணல் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையையும் உயிர்க்கூட்டத்தின் எண்ணிக்கையும் ஆகும் என்பர். இதுதவிர, அவ்வாறு வாழ்ந்த பிறவிகள்தோறும் அடைந்த துன்பம் இதுபோல் பலமடங்காகும். இனியும் இத்தகு பிறவிஅடைவேன் என்றால், நான் உன்னைஅடைவது என்று? இறப்பும் பிறப்பும், அடையும்துன்பமும் உயிர்களுக்கு எந்நாளும் இயற்கை என்றால் என்னை ஆள்கிறவன் நீ, நான்உன் அடியவன் என்றுவாழ்வதால் அடையும்பயன்என்ன? எனவே.இளமர்நகரில் வாழும் மெய்கண்டார் ஆகிய ஒளிபொருந்திய மாணிக்கமே! சிறியவனாகிய எனது கொடிய பிறவியை நீக்கி, உனது அருட்சிறப்பாகிய வீடுபேற்றை வழங்குக.

விளக்கம் : வீடுபேறு பெறுமுன், உயிரின் பிறப்புகள் எண்ணற்றன :

“ அலைகடல் மணலை அளவிடின் அதிகமெனது உயிர்பிறவி அவதாரம் ”(திருப்புகழ்)

வாழ்த்து.

மெய்கண்டான் வாழி விளங்க அவன்உரைத்த
 தெய்விகநூல் வாழி செகம்வாழி - சைவம்
 தழைக்கும்வண் சந்தானம் சந்ததமும் வாழி
 செழிக்கும்இந்நூல் வாழி சிறந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்நூலை அச்சேற்றித்தந்த என்பெரியதாத்தா அமரர் அ. ரா. அமிர்தம் அவர்கள்
 நூலாசியர்க்கு விடுத்த வேண்டுகோள்

“ மாயாவா தப்பேயை மாற்றி எனைஆண்ட
 தூயா திருஉறந்தைத் தோன்றலாம் - நேயாகேள்
 நீஅருளும் மெய்கண்ட நீள்நான் மணிமாலை
 நாயடியேன் ஓரஅருள் நன்கு.

இங்ஙனம்.

அ. ரா.அமிர்தம்

புவாளுர்.
